

T.B.M.M.

(S. Sayısı : 506)

Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Endonezya Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme ve Vergi Kaçakçılığına Engel Olma Anlaşması ve Eki Protokolün Onaylanmasının Uygun Bulduğuna Dair Kanun Tasarısı ve Plan ve Bütçe ve Dışişleri Komisyonları Raporları (1/639)

T.C.

Başbakanlık

Kanunlar ve Kararlar

Genel Müdürlüğü

Sayı : B.02.0.KKG/101-1227/3373

7.8.1997

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Dışişleri Bakanlığınca hazırlanan ve Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulunca 4.8.1997 tarihinde kararlaştırılan "Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Endonezya Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme ve Vergi Kaçakçılığına Engel Olma Anlaşması ve Eki Protokolün Onaylanmasının Uygun Bulduğuna Dair Kanun Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Mesut Yılmaz
Başbakan

GENEL GEREKÇE

Endonezya, ekonomik ve ticarî ilişkilerimizin geliştirilmesi arzulanan bir devlettir. Kuşkusuz, Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Endonezya Cumhuriyeti Hükümeti arasında sermaye, teknoloji ve hizmet hareketlerinin geliştirilmesi, her iki Devletin de refahına katkıda bulunacaktır. Söz konusu faktör hareketlerinin geliştirilmesinde çifte vergilendirme nedeniyle ortaya çıkan sorunların çözümü önem arz etmektedir. Bu amaçla, Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Endonezya Cumhuriyeti Hükümeti arasında 25 Şubat 1997 tarihinde Cakarta'da "Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme ve Vergi Kaçakçılığına Engel Olma Anlaşması ve eki Protokol" imzalanmıştır.

Anlaşma ile kişilerin aynı gelir üzerinden iki Devlette birden vergilendirilmesinin (çifte vergilendirme) önlenmesi amaçlanmaktadır. Bu amacı sağlamak üzere, vergileme hakkı, gelir unsurları itibariyle ikamet edilen veya kaynak Devletlerden birine bırakılmakta veya bu mümkün olmazsa iki Devlet arasında paylaşılmaktadır. Böylece, Âkit Devletlerden birinde yatırım yapan, teknoloji veya hizmet sunan diğer Devlet mükimlerinin, o Devletin mükelleflerine göre daha ağır vergilendirilmesine engel olunmakta ve teşebbüslerin risk almadan önce ileride karşılımlarına çıkacak her türlü vergi ile ilgili mükellefiyeti hesaplayabilmeleri sağlanmaktadır. Çifte vergilendirmenin Âkit Devletlerde önlenmesi ile Endonezyalı yatırımcılar için Türkiye'nin, Türk yatırımcılar için ise Endonezya'nın daha cazip hale geleceği tabiidir.

Anlaşmanın kapsamına aldığı vergiler açısından çifte vergilendirmenin ve vergi kaçakçılığının nasıl önleneceği ve muhtelif gelir unsurlarının vergilendirilmesine ilişkin ilkeler ve düzenlemeler, ilişikte yer alan Anlaşmanın madde gerekçelerinde ayrıntılarıyla açıklanmıştır.

Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Endonezya Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme ve Vergi Kaçakçılığına Engel Olma Anlaşması ve eki Protokol, 31.5.1963 tarih ve 244 sayılı Kanun uyarınca, bir kanun tasarısı halinde Yüce Meclisin huzuruna getirilmiş bulunmaktadır.

KANUN TASARISININ MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1. – Madde hükmü ile anlaşma ve eki Protokolün onaylanması uygun bulunmaktadır.

Madde 2. – Yürürlük maddesidir. Kanunun yayımı tarihinde yürürlüğe gireceğini amirdir.

Madde 3. – Yürütme maddesidir. Kanun hükümleri Bakanlar Kurulu tarafından yürütülecektir.

ANLAŞMA MADDELERİNİN GEREKÇELERİ

“Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Endonezya Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme ve Vergi Kaçakçılığına Engel Olma Anlaşması” 28 madde ile Protokolden meydana gelmiştir. Anlaşma ve Protokol maddelerinin gerekçeleri aşağıda belirtilmiştir.

Madde 1. – Kişilere ilişkin kapsam

1 inci madde hükmü gereğince bu Anlaşma, Âkit Devletlerden birinin veya her ikisinin mükimi olan kişilere uygulanacaktır.

Diğer bir ifade ile bu Anlaşma, milliyet farkı gözetilmeksizin Âkit Devletler (Türkiye ve Endonezya)’den birinde veya her ikisinde mukim olan kişileri kapsamına almaktadır.

Madde 2. – Kavranan vergiler

Bu madde, Anlaşmanın kavradığı vergilerin belirlenmesinde ve tarifinde açıklığı temin etme amacını gütmektedir.

Maddenin 1 inci fıkrası, Anlaşmanın, ne şekilde alındığına bakılmaksızın bir Âkit Devlette, politik alt bölümlerinde veya mahallî idarelerinde gelir üzerinden alınan vergilere uygulanacağını belirtmektedir.

2 nci fıkra, gelir üzerinden alınan vergilerin kapsamını belirlemektedir.

3 üncü fıkrada, Anlaşmanın Âkit Devletlerdeki mevcut vergilerden hangilerine uygulanacağı belirtilmektedir. Anlaşma kapsamına giren vergilerin; Endonezya’da, 1984 Undang-Undang Pajak Ponhasilan çerçevesinde alınan gelir vergisi, Türkiye Cumhuriyetinde ise gelir ve kurumlar vergileri ile gelir ve kurumlar vergisi üzerinden alınan fon payından ibaret olduğu belirtilmiştir.

4 üncü fıkra, Anlaşmanın imza tarihinden sonra mevcut vergilere ilave olarak veya onların yerine alınacak ve mevcut vergilerle aynı nitelikte olan veya onlara önemli ölçüde benzeyen vergilerin de Anlaşma kapsamına gireceğini hükme bağlamakta, ayrıca, Âkit Devletlerin yetkili makamlarının, ilgili vergi mevzuatlarında yaptıkları önemli değişiklikleri birbirlerine bildirmelerini öngörmektedir.

Madde 3. – Genel tanımlar

Bu maddede, Anlaşmada kullanılan terimlerin yorumu için gerekli genel tanımlar yer almaktadır.

Sözkonusu maddede sırasıyla, “Türkiye”, “Endonezya”, “Bir Âkit Devlet” ve “Diğer Âkit Devlet”, “Vergi”, “Kişi”, “Şirket”, “Kayıtlı Merkez”, “Vatandaş”, “Bir Âkit Devletin Teşebbüsü” ve “Diğer Âkit Devletin Teşebbüsü”, “Yetkili Makam” ve “Uluslararası Trafik” terimlerinin tanımları yer almaktadır.

Maddenin 2 nci fıkrasında, Anlaşmada tanımlanmamış terimlerin, Âkit Devletlerin iç mevzuatlarında öngörülen anlamları taşıdığı belirtilmiş ve Anlaşmada boşluk kalmaması sağlanmıştır.

Madde 4. – Mukim

Âkit Devletlerin vergileme yetkisi, Anlaşmanın birçok maddesinde doğrudan doğruya “mukim” kavramına göre çözümlenmektedir. Bu çerçevede, gerçek ve tüzelkişilerin hangi Devletin mukimi addedileceği hususu büyük bir önem arz etmektedir.

Maddenin 1 inci fıkrasında, gerçek ve tüzelkişiler arasında ayırım yapılmaksızın, Anlaşmanın amaçları bakımından; ev, ikametgâh, kayıtlı merkez, kanunî merkez, yönetim yeri veya benzer yapıda diğer herhangi bir kriter nedeniyle vergi mükellefiyeti altına giren kişi “mukim” addedilmektedir. Gelir Vergisi Kanunumuz Türkiye’de yerleşmiş gerçek kişileri, Kurumlar Vergisi Kanunumuz ise kanunî veya iş merkezi Türkiye’de bulunan kurumları tam mükellef addettiğinden, 1 inci fıkra hükmüyle vergi hukukumuzda tam bir paralellik sağlanmaktadır.

2 nci fıkrada, gerçek kişilerin 1 inci fıkrada belirtilen kriterler nedeniyle her iki Devletin de mukimi addedilmesi halinde, bu kişilerin hangi kıstaslar kullanılmak suretiyle yalnızca bir Devletin mukimi addedileceği hususu çözümlenmektedir.

3 üncü fıkrada ise, gerçek kişi dışında kalan kişilerin her iki Devletin de mukimi olması halinde, mukimliğin tayininde bu kişilerin kurumlaştığı (kayıtlı olduğu) yerin esas alınacağı hükme bağlanmıştır.

Madde 5. – İşyeri

İşyerinin tanımına ilişkin bu madde son derece önemlidir. Bilindiği üzere, Gelir ve Kurumlar Vergisi kanunlarımız, dar mükellefler açısından ticarî kazancın Türkiye’de elde edilmiş sayılması için, kazanç sahiplerinin Türkiye’de işyerinin bulunmasını veya daimî temsilci bulundurmasını ve kazancın bu yerlerde veya bu temsilciler vasıtasıyla yapılan işlerden doğmasını şart koşmaktadır. Aynı şekilde, Anlaşmanın 7 nci maddesinde de yalnızca işyerine atfedilebilen ticarî kazancın kaynak devlette vergilenebileceği prensibi getirilmiştir.

7 fıkra halinde düzenlenen bu maddede, hangi durumlarda bir işyerinin oluşup oluşmayacağı hususu bütün ayrıntılarıyla açıklanmaktadır.

1 inci fıkrada, “işyeri” teriminin genel bir tanımı yapılmaktadır.

2 nci fıkrada, kapsama özellikle dahil edilen işyerlerine örnekler verilmektedir ki bunlar; yönetim yeri, şube, büro, fabrika, atölye, maden ocağı, petrol veya doğalgaz kuyusu, taşocağı veya doğal kaynakların çıkarıldığı diğer yerlerdir.

3 üncü fıkrada, süresi altı ayı aşan bir inşaat şantiyesi, yapım, montaj veya kurma projesinin veya bunlarla ilgili gözetim faaliyetleri ile herhangi bir oniki aylık dönemde toplam 183 gün veya daha fazla süren danışmanlık hizmetleri de dahil hizmetlerin bir işyeri oluşturacağı belirtilmiştir.

4 üncü fıkrada, işyeri kapsamı dışında kalan hususlar belirtilmiştir.

5 inci fıkrada, daimî temsilcilik düzenlenmiştir. Bu fıkraya göre, bir kişi teşebbüs adına muvazene akdetme yetkisine sahip olur ve bu yetkisini düzenli olarak kullanırsa, bu faaliyetler 4 üncü fıkrada belirtilenlerle sınırlı olmadıkça, temsil ettiği teşebbüs bu Devlette bir işyerine sahip kabul edilecektir. Ancak, işe ilişkin sabit bir yerden 4 üncü fıkra hükmü çerçevesinde yürütülen faaliyetler bu yeri bir işyeri haline getirmeyecektir.

Anlaşmada işyeri ve daimî temsilci ayrı ayrı maddelerde düzenlenmeyip, her ikisi de “işyeri” maddesinde düzenlendiğinden, bu fıkra hükmüyle, Gelir Vergisi Kanununun dar mükelleflerin ti-

carî kazançlarının Türkiye’de vergilendirilmesine imkân tanıyan daimî temsilciliğe ilişkin hükümleri anlaşmaya yansıtılmış olmaktadır.

6 ncı fıkra, bir Âkit Devlet teşebbüsünün diğer Âkit Devlette, işlerini yalnızca kendi işlerine olağan şekilde devam eden bir simsar, genel komisyoncu veya bağımsız statüye sahip bir acenta vasıtasıyla yürütmesi halinde işyerinin var sayılmayacağını öngörmektedir.

7 nci fıkrada ise, iki ayrı Âkit Devlette mukim olan şirketlerin birbirlerini kontrol etmesinin, bunlardan herhangi birinin diğeri için bir işyeri oluşturmayacağı hükme bağlanmıştır.

Madde 6. – Gayrimenkul varlıklardan elde edilen gelir

Bu madde yalnızca gayrimenkul sermaye iratlarını değil, aynı zamanda gayrimenkullerden kaynaklanacak her türlü gelir unsurunu kapsamaktadır.

Maddenin 1 inci fıkrası ile gayrimenkul varlıklardan elde edilen gelirin (tarım veya ormancılıktan elde edilen gelir dahil) vergileme hakkı, gayrimenkulün bulunduğu Âkit Devlette bırakılmaktadır.

2 nci fıkra, “gayrimenkul varlık” teriminin tanımına ilişkindir.

3 üncü fıkrada, gayrimenkul varlığın doğrudan kullanımı, kiralınması veya başka bir suretle kullanımından elde edilen gelire 1 inci fıkra hükmünün uygulanacağı belirtilmektedir.

4 üncü fıkrada ise, 1 ve 3 üncü fıkra hükümlerinin, bir teşebbüsün gayrimenkul varlıklardan elde ettiği gelir ile serbest meslek faaliyetlerinin icrasında kullanılan gayrimenkullerden elde edilen gelire de uygulanacağı öngörülmektedir.

Madde 7. – Ticarî kazançlar

Maddenin 1 inci fıkrası, ticarî kazancın vergilendirilmesindeki genel prensibi açıklamaktadır. Buna göre ticarî kazanç, teşebbüsün mukim olduğu Devlette vergilendirilecek, ancak faaliyetin diğeri Âkit Devlette bir işyeri vasıtasıyla yürütülmesi halinde, kazancın sadece bu işyerine atfedilebilen kısmı diğeri Âkit Devlette vergilendirilebilecektir.

2 nci fıkra, işyeri kazançlarının hesaplanmasındaki esaslara ilişkindir. Buna göre, işyeri bağımsız bir teşebbüs gibi ele alınacak ve benzer teşebbüslerin benzer koşullarda elde etmesi gereken kazanç, sözkonusu işyerine atfedilecektir. Böylece, işyeri-merkez ilişkilerinde emsaline göre yüksek veya düşük fiyatlandırmaya gidildiğinde olaya müdahale edilip, gerçekçi fiyatların fatura edilmesiyle yeni bir vergi matrahı belirlenecek ve vergileme bu matrah üzerinden yapılacaktır.

3 üncü fıkra, işyeri kazancının belirlenmesi sırasında hangi tür giderlerin indirilebileceğine ilişkindir.

4 üncü fıkra, teşebbüs adına sadece mal ve ticarî eşya alımında bulunan işyerine, bu faaliyeti dolayısıyla kazanç atfedilemeyeceğine ilişkindir.

5 inci fıkra, ticarî kazancın, Anlaşmanın diğeri maddelerinde belirtilen gelir unsurlarını da kapsamına alması halinde ilgili madde hükümlerini saklı tutmaktadır.

Madde 8. – Gemicilik ve hava taşımacılığı

1 inci fıkra, bir Âkit Devlet teşebbüsünün diğeri Âkit Devlette uluslararası trafik kapsamına giren türden gemi veya uçak işletmeciliğinden sağladığı kazançların, yalnızca teşebbüsün mukim olduğu Âkit Devlette vergilendirilebileceğini öngörmektedir. Diğeri bir ifade ile bu tür kazançlar kaynak Devlette vergiden istisna edilmektedir.

2 nci fıkrada, uluslararası trafikte gemi veya uçak işletmeciliğinden elde edilen kazançların yansırıza arızı olarak elde edilmesi şartıyla konteynerlerin bakımı veya kullanımından elde edilecek kazançların da bu madde de kapsanacağı öngörülmektedir.

3 üncü fıkrada 1 inci fıkrada benimsenen prensibin, ortaklık, bağılı işletme veya uluslararası iş-letilen bir acentaya işıtırak dolayısıyla elde edilen kazançlar için de geçerli olduğu hükmeye bağlan-mıştır.

Madde 9. – Bağımlı teşebbüsler

Kurumlar Vergisi Kanunumuzun 15, 16 ve 17 nci maddelerinde düzenlenen örtütlü kazanç ve örtütlü sermaye ile ilgili olan bu maddede, bağımlı teşebbüslerin, bağımsız teşebbüslere oranla fark-lı ticarî ilişkilere ve farklı fiyatlandırılmaları yönelmeleri halinde Âkit Devletlerin ne tür tedbirler alabileceği hükmeye bağlanmaktadır.

1 inci fıkraya, bağımlı teşebbüslerin gerekli itınayı göstermeyip, bağımsız teşebbüsler arasında geçerli olan fiyatlardan sapmaları halinde, vergi kaybına uğrayan Âkit Devlete ek vergi alma hak-kını vermektedir. Bu ek vergileme sonunda diğey Devletin, kendi mükellefi olan bağımlı teşebbüs için yapacağı matrah ve vergi indirimleri ise 2 nci fıkrada düzenlenmiştir.

Madde 10. – Temettüiler

1 inci fıkraya, temettüilerin vergilendirilmesindeki genel ilke ile ilgili olup, temettü gelirinin esas itibariyle temettü gelirini elde edenin mukim olduğu Âkit Devlette vergilendirilmesini öngörmek-tedir.

2 nci fıkraya, temettüilerin, temettüyü ödeyen şirketin mukim olduğu, yani temettüilerin doğduğu Devlette de vergilendirilebileceğini öngörmektedir. Ancak, diğey Âkit Devlet mukimine ödenen temettü üzerinden kaynak Devlette alınacak vergi, temettü ödeyen şirketin sermayesine en az % 25 oranında işıtırak eden şirketler için (ortaklıkların haricinde) % 10, diğey bütün durumlarda % 15'i aşamayacaktır.

3 üncü fıkrada, "temettü" teriminin tanımı yapılmaktadır.

4 üncü fıkrada, işyeri kazancını 7 nci madde (Ticarî Kazançlar) çerçevesinde vergilendirildik-ten sonra, kalan kazanç üzerinden bu maddenin 2 nci fıkrasına göre de vergilendirilebileceği öngö-rülmektedir. Bu fıkraya, Gelir Vergisi Kanunumuzun 94 üncü maddesinin 6/b numaralı bendiyle pa-rallellik arz etmektedir.

5 inci fıkraya, temettü lehdarının, temettüyü ödeyen şirketin mukim olduğu diğey Âkit Devlette bir işyeri vasıtasıyla ticarî faaliyette bulunması ve sözkonusu temettü elde ediş olayı ile bu işyeri arasında önemli bir bağı bulunması halinde, sözkonusu temettüilerin bu madde çerçevesinde vergi-lendirilmeyeceğini öngörmektedir. Bunun yanı sıra, Endonezya açısından serbest meslek ifasında ilişkin sabit yerler içinde aynı kural uygulanacaktır. Bu durumda, ticarî kazançla ilişkin 7 veya ser-best meslek faaliyetine ilişkin 14 üncü madde hükümleri uygulanacaktır.

Madde 11. – Faiz

1 inci fıkraya, faizlerin vergilendirilmesindeki genel ilkeyi belirlemektedir. Buna göre, faizi ver-gilendirme hakkı lehdarın mukim olduğu Âkit Devlete ait olmaktadır.

2 nci fıkrada, faizlerin doğduğu Âkit Devlete, faizin gayri safi tutarı üzerinden azamî % 10 vergi alma hakkı tanınacağı öngörülmektedir.

3 üncü fıkraya, Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Endonezya Cumhuriyeti Hükümetine veya Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası ve Türkiye İhracat Kredi Bankası ile Endonezya Merkez Bankasına ödenen faizlerin karşılıklı olarak vergiden muaf tutulmasına ilişkinidir.

4 üncü fıkrada, "faiz" teriminin kapsamı belirlenmiştir.

5 inci fıkra, diğer Devlette bir işyeri vasıtasıyla ticarî faaliyette bulunulması ve faizin ödendiği alacak ile bu işyeri arasında etkin bir bağ bulunması halinde, sözkonusu faizin bu madde çerçevesinde değil ticarî kazanç hükümlerine göre vergilendirileceği ile ilgilidir. Bunun yanı sıra, Endonezya açısından, serbest mesleğin ifasına ilişkin sabit bir yerden elde edilen faizler için de aynı kural geçerlidir. Bu gibi hallerde, ticarî kazançla ilişkin 7 nci veya serbest meslek faaliyetlerine ilişkin 14 üncü madde hükümleri uygulanacaktır.

6 ncı fıkra, faiz gelirlerinin hangi durumda bir Âkit Devlette elde edilmiş sayılacağını hükme bağlamaktadır. Buna göre, faiz ödeyenin Devlet, politik alt bölüm, mahallî idare mukim veya bu Devlette bulunan bir işyeri olması halinde, sözkonusu faizin bu Âkit Devlette elde edildiği kabul olunacaktır.

7 nci fıkra, faiz miktarının belirlenmesinde muvazaa durumunu açıklığa kavuşturmaktadır. Fıkra hükmüne göre muvazaa yapabilecek kişiler, aralarında özel ilişki bulunan faiz ödeyici ile faiz lehdarı veya her ikisiyle bir başka kişi olarak belirtilmektedir. Muvazaa durumu ise, özel ilişkinin olmadığı hallerde, kişiler arasında kararlaştırılan faiz miktarını aşan bir faizin ödenmesi olarak ortaya konmuştur. Bu durumda fazla kısım, bu maddede tanımlanan ve indirimli vergiye tabi olan bir faiz olarak nitelendirilmeyip, Anlaşmanın diğer hükümleri de dikkate alınarak Âkit Devletlerin iç mevzuatına göre vergilendirilecektir.

Madde 12. – Gayrimaddî hak bedelleri

1 inci fıkra, vergilemedeki genel ilkeyi belirlemekte ve vergileme hakkını ödeme yapılan kişinin mukim olduğu Devlete tanımaktadır.

2 nci fıkra hükmü, gayrimaddî hak bedellerinin elde edildiği Devlete de % 10'u aşmayacak şekilde vergi alma hakkı tanımaktadır.

3 üncü fıkra, gayrimaddî hak bedellerinin tanımı ile ilgilidir.

4 üncü fıkrada, bir işyeri veya sabit yer vasıtasıyla elde edilen gayrimaddî hak bedellerinin indirimli vergi oranına göre değil, ticarî kazançla ilişkin 7 nci madde ve serbest meslek faaliyetlerine ilişkin 14 üncü madde hükümlerine göre vergilendirileceği öngörülmektedir.

5 inci ve 6 ncı fıkralarda, faizde olduğu gibi gayrimaddî hak bedellerinin nerede elde edilmiş sayılacağı ve muvazaalı durumlarda nasıl vergilendirileceğine ilişkin özel hükümler yer almaktadır.

Madde 13. – Sermaye değer artış kazançları

1 inci fıkrada, 6 ncı maddede tanımlanan gayrimenkul varlıkların elden çıkarılmasından doğan kazançların, bu varlıkların bulunduğu Âkit Devlette vergilendirileceği öngörülmektedir.

2 nci fıkrada, bir işyerinin aktifine dahil olan veya serbest meslek faaliyetinin icrasında kullanılan sabit yere ait menkul varlıkların ve bu işyeri veya sabit yerin elden çıkarılmasından doğan kazançların, bu işyerinin veya sabit yerin bulunduğu Âkit Devlette vergilendirileceği hükme bağlanmıştır.

3 üncü fıkrada, bir Âkit Devlet mukimince uluslararası trafikte işletilen gemi ve uçak ile bunların işletilmesine tahsis edilen menkul varlıkların satışından elde edilen kazançların, yalnızca gemi ve uçakları işleten teşebbüsün mukim bulunduğu Âkit Devlette vergilendirileceği öngörülmektedir.

4 üncü fıkrada, bu maddenin diğer fıkralarında sayılanların dışında kalan varlıkların satışından doğan kazançların, bu varlıkları elden çıkarılanların mukim olduğu Âkit Devlette; sözkonusu varlıkların iktisap tarihinden itibaren bir yıl içinde elden çıkarılmasından doğan değer artış kazançlarının ise gelirin elde edildiği kaynak Devlette vergilendirilebileceği öngörülmektedir.

Madde 14. – Serbest meslek faaliyetleri

Maddenin 1 inci fıkrasında, gerçek kişilerin elde edeceği serbest meslek kazançlarının, kazanç elde edenin mukim olduğu Âkit Devlette vergilendirileceği hükme bağlanmıştır. Ancak, bu kişinin diğer Âkit Devlette bulunan sabit bir yeri kullanarak serbest meslek faaliyeti icra etmesi durumunda, sabit yerden elde edilen kazançların kaynak Devlette de vergilendirileceği hükme bağlanmıştır.

2 nci fıkrada, “serbest meslek faaliyetleri” teriminin tanımı yapılmaktadır.

Madde 15. – Bağımlı faaliyetler

1 inci fıkrada, bağımlı faaliyetlerin vergilendirilmesine ilişkin genel kural belirtilmektedir. Buna göre, hizmetin diğer Devlette ifa edilmemesi şartıyla, bir Âkit Devlet mukimince elde edilen ücretler mukim olunan Devlette vergilendirilecektir. Hizmetin diğer Devlette ifa edilmesi halinde, belli şartlarla kaynak Devlete de vergileme yetkisi tanınabilecektir. Ancak sözkonusu kural, bu Anlaşmanın 16, 18, 19 ve 20 nci maddelerinde öngörülen hükümleri herhangi bir şekilde etkilemeyecektir. Diğer bir ifadeyle, yönetim kurulu üyeleri, emekliler, kamu görevlileri, öğretmenler ve öğrenciler 15 inci maddeye göre değil, kendileriyle ilgili maddelere göre vergilendirileceklerdir.

2 nci fıkrada, ücretin sadece mukim Devlette vergilendirilmesi için hangi şartların bir arada aranması gerektiği belirtilmektedir. Kaynak Devletin vergileme yapabilmesi için, öngörülen bu şartlardan birinin ihlali yeterlidir. Bir başka ifadeyle, diğer Devlette hizmet ifa eden bir Âkit Devlet mukiminin bu Devlette herhangi bir 12 aylık dönemde toplam 183 günden fazla kalması veya ücret ödemesinin bu diğer Devletin mukimi olan bir işveren tarafından veya onun adına yapılması ya da sözkonusu ödemenin, işverenin bu diğer Devlette sahip olduğu bir işyerinden veya sabit yerden yapılması durumunda, elde edilen ücretler kaynak Devlette vergilendirilecektir.

3 üncü fıkrada bir Âkit Devlet teşebbüsünce uluslararası trafikte işletilen gemi veya uçakta çalışan personelin bu sıfatları dolayısıyla elde ettikleri gelirlerin, diğer Devlette vergilendirilmeyeceği öngörülmektedir.

Madde 16. – Müdürlere yapılan ödemeler

1 inci fıkrada, bir Âkit Devlet mukiminin diğer Âkit Devlette mukim bir şirketin yönetim kurulu üyesi olması dolayısıyla elde ettiği ücret ve diğer benzeri ödemelerin, bu diğer Âkit Devlette vergilendirilebileceği öngörülmektedir.

Madde 17. – Sanatçı ve sporcular

1 inci fıkra, bir Âkit Devlet mukimi olan sanatçı ve sporcuların işgal konuları ile ilgili şahsî faaliyetlerinden dolayı diğer Âkit Devlette elde ettikleri gelirlerin, bu faaliyetleri icra ettikleri diğer Âkit Devlette vergilendirileceğini hükme bağlamaktadır. Bu çerçevede, serbest meslek faaliyetleri ile bağımlı faaliyetleri (ücretler) düzenleyen 14 ve 15 inci madde hükümleri sanatçı ve sporcular açısından geçerli olmayıp, vergileme yalnızca 17 nci madde kapsamında yapılacaktır.

2 nci fıkra organizatörlerle ilgili olup, sanatçı ve sporcuların işgal konularıyla ilgili faaliyetlerden doğan gelirin, sanatçı veya sporcuların kendilerine değil de bir başka gerçek veya tüzelkişiyeye yönelmesi halinde, vergilemenin, faaliyetin icra edildiği Âkit Devlette yapılacağını öngörmektedir.

Ancak böyle bir durumda, ticarî kazançların, serbest meslek kazançlarının ve ücretlerin vergilendirilmesini düzenleyen bu Anlaşmanın 7, 14 ve 15 inci madde hükümleri dikkate alınmayıp, vergileme yalnızca 17 nci madde kapsamında yapılacaktır.

3 üncü fıkra, bir Âkit Devlette icra edilen ve diğer Âkit Devletin kamusal fonlarından önemli ölçüde desteklenen sanatsal ve sportif faaliyetlerden elde edilen gelire 1 ve 2 nci fıkra hükümlerinin uygulanmayacağını öngörmektedir.

Madde 18. – Emekli maaşları

1 inci fıkra, geçmiş hizmetler karşılığında ödenen emekli maaşları ve benzeri ödemeler ile düzenlenen ödemelerin bunları elde edenin mukim olduğu Devlette vergilendirileceği hükmünü öngörmektedir.

2 nci fıkra, uğranılan şahsî zararları tazmin etmek üzere, bir Âkit Devlet veya politik alt bölümü tarafından sağlanan emekli maaşları ve diğer benzeri ödemelerin yalnızca bu Devlette vergilendirileceği öngörülmektedir.

3 üncü fıkra, “düzenli ödeme”nin tanımı yapılmaktadır.

Madde 19. – Kamu hizmeti

1 inci fıkra, kamu hizmeti karşılığında yapılan ödemelerin yalnızca ödemeyi yapan Devlette vergilendirileceği ancak, hizmet diğer Devlette verildiğinde ve gelir elde eden o Devletin mukimi olduğunda, bu kişinin bu Devletin vatandaşı olması veya yalnızca hizmet sunmak için bu Devletin mukimi durumuna geçmemiş olması şartı ile elde edilen gelirlerin bu diğer Devlette de vergilendirilebileceği belirtilmektedir.

2 nci fıkra, kamu hizmeti karşılığında bağlanan emekli maaşlarının yalnızca ödemeyi yapan Devlette vergilendirileceği, sözkonusu gerçek kişinin bu Devletin mukimi ve vatandaşı olması durumunda sağlanan emekli maaşının yalnızca bu diğer Devlette vergilendirileceği hükme bağlanmıştır.

3 üncü fıkra ise, kamu iktisadî kuruluşlarında çalışanlar açısından bu madde hükmünün değil, 15, 16 ve 18 inci madde hükümlerinin geçerli olacağı öngörülmektedir.

Madde 20. – Öğretmenler ve öğrenciler

1 inci fıkra, öğrencilerin öğrenim veya meslekî eğitimde buldukları Devlette yararlanacakları vergi istisnasının sınırlarını hükme bağlanmaktadır. Buna göre, öğrenciler yalnızca geçim, öğrenim veya meslekî eğitim masraflarını karşılayan ve buldukları Devletin dışındaki kaynaklardan sağlanan paralar dolayısıyla öğrenim gördükleri Âkit Devlette vergiye tabi tutulmayacaklardır.

2 nci fıkra, öğretmen veya araştırmacıların iki yılı aşmayan bir süre diğer Devlette yapmış oldukları öğretim veya araştırma karşılığında bu diğer Devletin dışındaki kaynaklardan elde ettikleri gelirlerin, bu Devlette vergiden istisna edileceği hükme bağlanmıştır.

3 üncü fıkra, bir Âkit Devletin vatandaşı olup, diğer Âkit Devlette öğrenim veya meslekî eğitim amacıyla bir takvim yılı içinde 183 günü aşmayacak şekilde hizmet ifa eden bir çırak veya stajyerin elde ettiği ücretlerin diğer Devlette vergilendirilmeyeceği öngörülmektedir.

Madde 21. – Diğer gelirler

Fıkra, bir Âkit Devlet mukiminin bu Anlaşmanın bundan önceki maddelerinde kavranmayan gelir unsurlarının, mukim olduğu Devlette vergilendirileceği, ancak sözkonusu gelirin diğer Âkit Devletin kaynaklarından elde edilmesi durumunda bu gelirin bu diğer Devlette de vergilendirileceği hükme bağlanmıştır.

Madde 22. – Çifte vergilendirmenin önlenmesi

Madde çifte vergilendirmenin önlenmesi ile ilgilidir.

1 inci fıkrada, Türkiye açısından çifte vergilendirmenin nasıl önleneceği açıklanmıştır. Fıkranın a) bendinde; bir Türkiye mukiminin b) bendinde belirtilenlerin dışında Anlaşma hükümleri çerçevesinde Endonezya'da vergilendirilebilen bir gelir elde etmesi halinde Türkiye'nin bu geliri vergiden istisna edeceği ancak; Türkiye'nin bu kişinin geriye kalan gelirine ilişkin vergiyi hesaplar-ken sözkonusu gelir için sanki vergiden istisna edilmemiş gibi bir vergi oranını uygulayacağı belirtilmiştir.

Fıkranın b) bendinde ise, bir Türkiye mukiminin bu Anlaşmanın 10, 11, 12 ve 13 üncü maddesinin 4 üncü fıkrasına göre Endonezya'da vergilendirilebilen bir gelir elde etmesi halinde, Türkiye'nin sözkonusu kişinin gelirine isabet eden vergiden Endonezya'da ödenmiş olan vergiyi eşit bir miktarını mahsup edeceği ifade edilmiş olup; sözkonusu mahsubun Endonezya'da vergilendirilebilen gelir için mahsuptan önce hesaplanmış vergi miktarını aşmayacağı hükme bağlanmıştır.

2 nci fıkrada da, Endonezya açısından çifte vergilendirmenin nasıl önleneceği açıklanmıştır. Fıkra-ya göre, Türkiye'de gelir üzerinden ödenecek vergiler, Endonezya'da gelir üzerinden ödenecek vergilerden mahsup edilecektir. Bununla birlikte bu mahsup tutarı Endonezya vergi kanunları ve düzenlemeleri uyarınca Türkiye'de vergilendirilebilen bu gelir üzerinden hesaplanan vergi miktarı aşmayacaktır.

Madde 23. – Ayrım yapılmaması

Maddenin 1 inci fıkrasında, bir Âkit Devlet vatandaşlarının, diğer Âkit Devlette, o Devletin aynı koşullara sahip vatandaşlarına kıyasla daha değişik veya daha ağır bir vergilemeye ve buna bağlı mükellefiyetlere tabi tutulmayacakları hükme bağlanmaktadır.

2 nci fıkrada, teşebbüslerin diğer Devlette sahip oldukları işyerlerinin, bu diğer Devletin aynı faaliyetleri yürüten teşebbüslerine kıyasla daha ağır bir vergilemeye tabi tutulmayacakları belirtilmektedir.

3 üncü fıkrada, ayrım yapmama prensibinin, bir Âkit Devletin bir veya bir kaç mukimi tarafından doğrudan veya dolaylı olarak, kısmen ya da tamamen sermayesine sahip olunan veya kontrol edilen diğer Âkit Devlet teşebbüsleri için de geçerli olduğu belirtilmektedir.

4 üncü fıkrada, Âkit Devletlerin kendi mukimlerine uyguladıkları şahsî indirimler ile vergi ve matrah indirimlerini, diğer Devletin mukimlerine de uygulamak zorunda olmadıkları belirtilmiştir.

Madde 24. – Karşılıklı anlaşma usulü

Maddenin ilk iki fıkrası, bir kişinin, taraf Devletlerden herhangi birinin veya her ikisinin işlemlerinin, kendisi açısından bu Anlaşma hükümlerine uygun olmayan sonuçlar yarattığı veya yaratacağı kanaatine varması halinde sorunun nasıl çözümleneceğini hükme bağlanmaktadır.

1 inci fıkraya göre, bu kişi durumunu Âkit Devletlerin iç mevzuatlarında öngörülen müracaat usulleriyle bağlı kalmaksızın, mukim olduğu Âkit Devletin yetkili makamına arz edebilecektir. Ancak bu kişi, durumunun 23 üncü maddenin 1 inci fıkrasına uygun olması halinde, vatandaşı olduğu Âkit Devletin yetkili makamına da başvurabilecektir.

2 nci fıkraya göre, kendisine başvuruda bulunulan yetkili makam sorunu kendi çözemezse, diğer Devletin yetkili makamıyla karşılıklı anlaşmaya varmak için gayret gösterecektir.

Maddenin 3 üncü fıkrasında, yetkili makamların bu Anlaşmanın yorumundan veya uygulanmasından kaynaklanan sorunların çözümü için karşılıklı anlaşma usulünü kullanabilecekleri, 4 üncü fıkrada ise karşılıklı anlaşmanın ne şekilde yapılacağı hükme bağlanmıştır.

Madde 25. — Bilgi değişimi

Gerek bu Anlaşmanın doğru bir şekilde uygulanabilmesi için, gerekse kayıp ve kaçakların önlenebilmesi için kit Devletlerin vergi idareleri arasında gerekli hallerde yakın işbirliğine ihtiyaç duyulmaktadır. Bu maddede, kit Devletlerin hangi hallerde bilgi değişiminde bulunacakları, elde edilen bilgilerin kimlere verilebileceği ve bilgi değişiminin sınırları ele alınmıştır.

Madde 26. — Diplomat hüviyetindeki memurlar ve konsolosluk memurları

Bu maddede, diplomat hüviyetindeki memurlar ve konsolosluk memurlarının Devletler hukukunun genel kurallarına ve özel anlaşma hükümlerine göre yararlandıkları vergi ayrıcalıklarının bu Anlaşma hükümlerinden etkilenmeyeceği belirtilmektedir.

Madde 27. — Yürürlüğe girme

Anlaşma, her iki Hkmetin kendi Devletlerinde gerekli anayasal işlemlerin yerine getirildiğini birbirlerine bildirmelerini müteakip, bu bildirimlerin sonuncusunun alındığı tarihte yürürlüğe girecektir. Bu Anlaşma, kaynahta tevkif edilen vergiler yönünden, bu Anlaşmanın yürürlüğe girdiği tarihi izleyen ocak ayının birinci günü veya daha sonra ödenen veya mahsup edilen miktarlar için, diğer vergiler yönünden ise bu Anlaşmanın yürürlüğe girdiği tarihi izleyen ocak ayının birinci günü veya daha sonra başlayan vergilendirme yılları için hüküm ifade edecektir.

Madde 28. — Yürürlükten kalkma

Madde Anlaşmanın feshedilinceye kadar yürürlükte kalacağını belirtmekte, fesih usulünü açıklamakta ve fesih halinde her iki kit Devlette hangi vergilendirme dönemleri için hüküm ifade edeceğini belirlemektedir.

PROTOKOL

Anlaşmanın bir blmnn oluşturan ve Anlaşma maddelerinin sonunda yer alan Protokol 4 fıkradan ibarettir.

1. 5 inci maddeye ilişkin olarak :

Maddede teşebbüs olanaklarının yalnızca mal veya ticarî eşyanın teslimi amacıyla kullanılması ve mal veya ticarî eşya stoklarının yalnızca teslim amacıyla elde tutulmasının bu Anlaşma uyarınca bir işyeri olarak kabul edilmeyeceği, bunun aksine bu şekildeki düzenli teslim durumu ile teşebbüs adına hareket eden bağımsız statüdeki acente dışında, bir kişinin diğer kit Devlette düzenli olarak mal veya ticarî eşya stoku bulundurması durumunda, bu Anlaşmanın amaçları bakımından işlerinin varlığının kabul edileceği belirtilmektedir.

2. 10 uncu maddeye ilişkin olarak :

Bu maddenin 4 üncü fıkra hükümlerinin, Türkiye’de mukim olan bir kişi ile Endonezya Hükümeti, onun birimleri, ilgili Devlet petrol veya gaz şirketi veya bunların herhangi bir tüzel kurumu arasında yapılan üretim paylaşım sözleşmesinde veya petrol ve gaz sektörü veya diğer madencilik sektörleriyle ilgili benzeri sözleşmelerde ihtiva eden hükümleri etkilemeyeceği belirtilmektedir.

3. 16 ncı maddeye ilişkin olarak :

“şirketin Yönetim Kurulu yesi”, tanımı bir Endonezya şirketinin genel müdürleri (anggota pengurus) ile denetçi müdürlerini (anggota dewan komisaris) de kapsayacağını belirtmektedir.

4. 24 nc maddeye ilişkin olarak :

Endonezya’nın Hizmet Ticareti Genel Anlaşmasına katılması halinde, 22 nci maddenin 3 üncü fıkrasının yorumunda çıkacak her türlü tereddütün bu Anlaşmanın 24 üncü maddesinin 3 üncü fıkrasına göre; bu konuda kit Devletler arasında uzlaşma sağlanmaması halinde, taraflarca kabul edilen diğer herhangi bir yönteme göre czmleneceği belirtilmektedir.

Plan ve Bütçe Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Plan ve Bütçe Komisyonu

Esas No : 11639

Karar No : 12

14.11.1997

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Dışişleri Bakanlığınca hazırlanarak, Bakanlar Kurulunca 7.8.1997 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulan ve Başkanlıkça 12.8.1997 tarihinde Talî Komisyon olarak Komisyonumuza, Esas Komisyon olarak da Dışişleri Komisyonuna havale edilen "Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Endonezya Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme ve Vergi Kaçakçılığına Engel Olma Anlaşması ve Eki Protokolün Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı" Komisyonumuzun 13.11.1997 tarihinde yaptığı 10 uncu Birleşimde, Hükümeti temsilen Maliye Bakanı Zekeriya Temizel'in başkanlığında, Dışişleri ve Maliye bakanlıkları ile Devlet Planlama Teşkilâtı Müsteşarlığı temsilcilerinin de katılımlarıyla incelenip görüşülmüştür.

Bilindiği gibi; Endonezya, ekonomik ve ticarî ilişkilerimizin geliştirilmesi arzulanan bir devlettir. Şüphesiz, iki ülke arasında sermaye, teknoloji ve hizmet hareketlerinin geliştirilmesi her iki ülke refahına katkıda bulunacaktır. Sözkonusu hareketlerin geliştirilmesi için de iki ülke arasında çifte vergilendirmeden doğan sorunların çözümlenmesi gerekmektedir. Bu amaçla, Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Endonezya Cumhuriyeti Hükümeti arasında 25 Şubat 1997 tarihinde Cakarta'da "Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme ve Vergi Kaçakçılığına Engel Olma Anlaşması ve Eki Protokol" imzalanmıştır.

Sözkonusu Anlaşma ile kişilerin aynı gelir üzerinden iki Devlette birden vergilendirilmesinin önlenmesi amaçlanmaktadır. Bu amaca yönelik olarak vergileme hakkı, gelir unsurları itibarıyla ikamet edilen veya kaynak Devletlerden birine bırakılmakta veya bu mümkün olmazsa iki Devlet arasında paylaşılır. Böylece Âkit Devletlerden birinde yatırım yapan diğer Devlet vatandaşlarının, o Devletin vatandaşlarına göre daha ağır vergilendirilmesi önlenmek ve müteşebbisler için vergilemeden doğacak riskler bertaraf edilmek suretiyle karşılıklı yatırımların artırılması imkanı sağlanmaktadır.

Tasarı ve gerekçesi incelendiğinde, Tasarı ile sözkonusu Anlaşmanın ve eki Protokolün onaylanmasının uygun bulunmasının öngörüldüğü anlaşılmaktadır.

Komisyonumuzda yapılan görüşmelerde;

– Endonezya ile ekonomik ve ticarî ilişkilerimizin istenen düzeye ulaşılmış olduğunun söyleneceği,

– Ancak; imzalanan Anlaşma ile iki ülke arasında ekonomik ve ticarî ilişkilerin geliştirilmesi yönünde olumlu bir adım atılmış olacağı,

– Benzeri anlaşmaların diğer ülkelerle de imzalanması gerektiği,

Şeklindeki görüş ve eleştirileri müteakiben Hükümet adına yapılan açıklamalarda;

– Bu Anlaşma ile ülkemizin çifte vergilendirmeyi önleme konusunda anlaşma imzaladığı ülke sayısının otuzaltıya ulaştığı,

– Halen imzalanmış bulunan ellibeş anlaşmanın Türkiye Büyük Millet Meclisinin onayına sunulmak üzere hazır bulunduğu,

– Onbir ülke ile de müzakerelerin devam ettiği,

İfade edilmiştir.

Görüşmeler sonucunda Tasarı ve gerekçesi Komisyonumuzca da benimsenerek maddelerin görüşülmesine geçilmiştir.

Tasarının; söz konusu Anlaşmanın ve eki Protokolün onaylanmasının uygun bulunduğu dair 1 inci maddesi ile yürürlük ve yürütmeye ilişkin 2 nci ve 3 üncü maddeleri aynen kabul edilmiştir.

Raporumuz, Dışişleri Komisyonuna havale edilmek üzere Yüksek Başkanlığa saygı ile arz olunur.

Başkan
Biltekin Özdemir
Samsun
Sözcü
Hüseyin Yayla
Hatay
Üye
Mustafa Küpeli
Adana
Üye
Sait Açıba
Afyon
Üye
Süleyman Hatinoğlu
Artvin
(İmzada bulunamadı)
Üye
Ataullah Hamidi
Batman
Üye
Mustafa Çiloğlu
Burdur
Üye
Hilmi Develi
Denizli
Üye
Mustafa Balcılar
Eskişehir

Üye
Ali Topuz
İstanbul

Üye
Esat Bütün
Kahramanmaraş
(İmzada bulunamadı)

Başkan V.
Metin Şahin
Antalya
Kâtip
Miraç Akdoğan
Malatya
Üye
İ. Ertan Yülek
Adana
Üye
Aydın Tümen
Ankara
Üye
Cafer Tufan Yazıcıoğlu
Bartın

Üye
Abbas İnceayan
Bolu
Üye
Ertuğrul Yalçınbayır
Bursa
Üye
Aslan Polat
Erzurum
Üye
Refik Aras
İstanbul
(İmzada bulunamadı)
Üye
Turhan Arıncı
İzmir
(İmzada bulunamadı)
Üye
Şinasi Altın
Karabük

Üye
Çetin Bilgir
Kars
Üye
Nurettin Kaldırımçı
Kayseri
(İmzada bulunamadı)
Üye
Mustafa Ünalı
Konya
(İmzada bulunamadı)
Üye
Doğan Baran
Niğde
(İmzada bulunamadı)
Üye
Abdüllatif Şener
Sivas
(İmzada bulunamadı)
Üye
Ertuğrul Eryılmaz
Sakarya
Üye
Yıldırım Aktürk
Uşak

Üye
Hadi Dilekçi
Kastamonu
Üye
Necdet Tekin
Kırklareli
Üye
Süleyman Çelebi
Mardin
Üye
Mustafa Bahri Kibar
Ordu
Üye
Cevat Ayhan
Sakarya
Üye
Cemal Alişan
Samsun
Üye
Hasan Çağlayan
Çorum

Dışişleri Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Dışişleri Komisyonu

Esas No. : 11639

Karar No. : 14

20.1.1998

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Endonezya Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme ve Vergi Kaçakçılığına Engel Olma Anlaşması ve Eki Protokolün Onaylanmasının Uygun Bulduğuna Dair Kanun Tasarısı Komisyonumuzun 15 Ocak 1998 tarihli 6 ncı Birleşiminde Dışişleri Bakanlığı ve Maliye Bakanlığı temsilcilerinin katılmalarıyla görüşülmüştür.

İki ülke arasında sermaye, teknoloji ve hizmet hareketlerinin geliştirilmesinde önemi bulunan Anlaşma, kişilerin aynı gelir üzerinden iki devlette birden vergilendirilmesinin önlenmesini amaçlamaktadır. Bu yolla iki ülkeyi, birbirlerinin yatırımcıları için cazip hale getiren Tasarı Komisyonumuzca uygun bulunarak aynen kabul edilmiştir.

Raporumuz Genel Kurulun onayına sunulmak üzere Başkanlığa saygı ile arz olunur.

Başkan
Murat Karayalçın
Samsun
Kâtip
B. Fırat Dayanıklı
Tekirdağ
Üye
Cemal Külahlı
Bursa
Üye
Hüseyin Kansu
İstanbul
Üye
Osman Yumakoğulları
İstanbul

Sözcü
A. Ahmet Denizolgun
Antalya
Üye
Cevdet Akçalı
Adana
Üye
Bekir Aksoy
Çorum
Üye
Ercan Karakaş
İstanbul
Üye
Osman Çılsal
Kayseri

Üye
Cemal Özbilen
Kırklareli

HÜKÜMETİN TEKLİF ETTİĞİ METİN

DIŞİŞLERİ KOMİSYONUNUN KABUL
ETTİĞİ METİN

**TÜRKİYE CUMHURİYETİ HÜKÜMETİ
İLE ENDONEZYA CUMHURİYETİ HÜ-
KÜMETİ ARASINDA GELİR ÜZERİNDEN
ALINAN VERGİLERDE ÇİFTE VERGİ-
LENDİRMEYİ ÖNLEME VE VERGİ KA-
ÇAKÇILIĞINA ENGEL OLMA ANLAŞ-
MASI VE EKİ PROTOKOLUN ONAYLAN-
MASININ UYGUN BULUNDUĞUNA DAİR
KANUN TASARISI**

**TÜRKİYE CUMHURİYETİ HÜKÜMETİ
İLE ENDONEZYA CUMHURİYETİ HÜ-
KÜMETİ ARASINDA GELİR ÜZERİNDEN
ALINAN VERGİLERDE ÇİFTE VERGİ-
LENDİRMEYİ ÖNLEME VE VERGİ KA-
ÇAKÇILIĞINA ENGEL OLMA ANLAŞ-
MASI VE EKİ PROTOKOLUN ONAYLAN-
MASININ UYGUN BULUNDUĞUNA DAİR
KANUN TASARISI**

MADDE 1. — “Türkiye Cumhuriyeti Hü-
kümeti ile Endonezya Cumhuriyeti Hükümeti
Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde
Çifte Vergilendirmeyi Önleme ve Vergi Kaçak-
çılığına Engel Olma Anlaşması” ve eki “Proto-
kol”un onaylanması uygun bulunmuştur.

MADDE 1. — Tasarının 1 inci maddesi
Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 2.— Bu Kanun yayımı tarihinde
yürürlüğe girer.

MADDE 2. — Tasarının 2 nci maddesi Ko-
misyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 3. — Bu Kanun hükümlerini Ba-
kanlar Kurulu yürütür.

MADDE 3. — Tasarının 3 üncü maddesi
Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

Mesut Yılmaz

Başbakan

Devlet Bak. ve Başb. Yrd. Millî Savunma Bak. ve Başb. Yrd.

B. Ecevit

İ. Sezgin

Devlet Bakanı

G. Taner

Devlet Bakanı

Devlet Bakanı

Devlet Bakanı

H. Özkan

Y. Seçkiner

Devlet Bakanı

Prof. Dr. H. S. Türk

Prof. Dr. S. Yıldırım

Devlet Bakanı

Devlet Bakanı

Devlet Bakanı

Devlet Bakanı

M. Gürdere

Prof. Dr. Ş. Gürel

Prof. Dr. A. Andican

Devlet Bakanı

Devlet Bakanı

Devlet Bakanı

Dr. İ. Çelebi

M. Yılmaz

R. Şahin

Devlet Bakanı

Devlet Bakanı

Devlet Bakanı

B. Kara

C. Kavak

E. Aşık

Devlet Bakanı

Devlet Bakanı

Devlet Bakanı

R. K. Yücelen

H. Gemici

M. Batallı

Adalet Bakanı

İçişleri Bakanı

Dişişleri Bakanı

O. Sungurlu

M. Başesgioğlu

İ. Cem

Maliye Bakanı

Millî Eğitim Bakanı

Bayındırlık ve İskân Bakanı

Z. Temizel

H. Uluğbay

Y. Topçu

Sağlık Bakanı

Ulaştırma Bakanı

Tarım ve Köyüşleri Bakanı

H. İ. Özsoy

N. Menzir

M. Taşar

Çalışma ve Sosyal Güv. Bakanı Sanayi ve Ticaret Bakanı

Enerji ve Tabii Kayn. Bakanı

Prof. Dr. N. Çağan

Y. Erez

M. C. Ersümer

Kültür Bakanı

Turizm Bakanı

Orman Bakanı

İ. Talay

İ. Gürdal

E. Taranoğlu

Çevre Bakanı

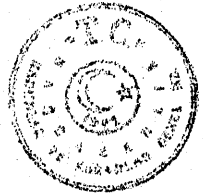
İ. Aykut

TÜRKİYE CUMHURİYETİ HÜKÜMETİ İLE
ENDONEZYA CUMHURİYETİ HÜKÜMETİ ARASINDA
GELİR ÜZERİNDEN ALINAN VERGİLERDE
ÇİFTE VERGİLENDİRMEYİ ÖNLEME VE VERGİ
KAÇAKÇILIĞINA ENGEL OLMA ANLAŞMASI

TÜRKİYE CUMHURİYETİ HÜKÜMETİ
VE
ENDONEZYA CUMHURİYETİ HÜKÜMETİ

Gelir üzerinden alınan vergilerde çifte vergilendirmeyi önlemek
ve vergi kaçakçılığına engel olmak amacıyla,

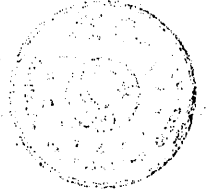
AŞAĞIDAKİ ANLAŞMAYA VARMIŞLARDIR:

Madde 1

KİŞİLERE İLİŞKİN KAPSAM

Bu Anlaşma Akit Devletlerden birinin veya her ikisinin mukimi olan kişilere uygulanacaktır.

Madde 2

KAVRANAN VERGİLER

1. Bu Anlaşma, ne şekilde alındığına bakılmaksızın, bir Akil Devlet veya onun politik alt bölümleri veya mahalli idareleri adına gelir üzerinden alınan vergilere uygulanacaktır.

2. Menkul veya gayrimenkul varlıkların devrinden doğan kazançlara uygulanan vergiler ile ücretin veya maaşın toplam tutarı üzerinden teşebbüsler tarafından ödenen vergiler dahil olmak üzere, toplam gelir veya gelir unsurları üzerinden alınan tüm vergiler, gelirden alınan vergiler olarak kabul edilecektir.

3. Anlaşmanın uygulanacağı şu anda geçerli olan vergiler özellikle:

a) Türkiye'de:

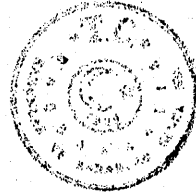
- i) gelir vergisi;
- ii) kurumlar vergisi;
- iii) gelir vergisi ve kurumlar vergisi üzerinden alınan fon payı;

(Bundan böyle "Türk Vergisi" olarak bahsedilecektir).

b) Endonezya'da 1984 Undang-undang Pajak Ponghasilan çerçevesinde alınan gelir vergisi (1983'te değiştirilen 7 Nolu vergi),

(Bundan böyle "Endonezya Vergisi" olarak bahsedilecektir).

4. Bu Anlaşma aynı zamanda, Anlaşmanın imza tarihinden sonra mevcut vergilere ilave olarak veya onların yerine alınan ve mevcut vergilerle aynı nitelikte olan veya onlara önemli ölçüde benzeyen vergilere de uygulanacaktır. Akil Devletlerin yetkili makamları, ilgili vergi mevzuatlarında yapılan önemli değişiklikleri birbirlerine bildireceklerdir.

Madde 3

GENEL TANIMLAR

1. Bu Anlaşmanın amaçları yönünden, melin aksini öngörmedikçe:

- a) i) "Türkiye" terimi, Türkiye'nin sahip olduğu egemenlik alanını, karasularını, aynı zamanda uluslararası hukuka uygun olarak doğal kaynakların araştırılması, işletilmesi, korunması ve idaresi amacıyla yargı yetkisi veya egemenlik haklarına sahip olduğu deniz alanlarını ifade eder;
- ii) "Endonezya" terimi, Endonezya Cumhuriyeti'nin sahip olduğu egemenlik alanını ve uluslararası hukuk uyarınca, Endonezya Cumhuriyeti'nin üzerinde egemenlik haklarını veya yargı yetkisini kullandığı bitişik alanları kapsamına alır;
- b) "Bir Akit Devlet" ve "diğer Akit Devlet" terimleri, metnin gereğine göre, Türkiye veya Endonezya anlamına gelir;
- c) "Vergi" terimi, bu Anlaşmanın 2 nci maddesinde kavranan herhangi bir vergi anlamına gelir;
- d) "Kişi" terimi, bir gerçek kişi, bir şirket ve kişilerin oluşturduğu diğer herhangi bir kuruluş anlamına gelir;
- e) "Şirket" terimi, herhangi bir kurum veya vergileme yönünden kurum olarak muamele gören herhangi bir kuruluş anlamına gelir;
- f) "Kayıtlı merkez" terimi, Türk Ticaret Kanununa göre tescil edilmiş kanuni merkez veya Endonezya Kanunlarına göre, kurumsallaşan yer anlamına gelir;
- g) "Vatandaş" terimi:
- i) bir Akit Devletin vatandaşlığına sahip herhangi bir gerçek kişiyi;
- ii) bir Akit Devlette yürürlükte olan mevzuata göre statü kazanan herhangi bir hükmi şahıs, ortaklığı veya deneği
- ifade eder;
- h) "Bir Akit Devletin teşebbüsü" ve "diğer Akit Devletin teşebbüsü" terimleri sırasıyla, bir Akit Devletin bir mukimi tarafından işletilen bir teşebbüs ve diğer Akit Devletin bir mukimi tarafından işletilen bir teşebbüs anlamına gelir;
- i) "Yetkili makam" terimi:
- i) Türkiye'de, Maliye Bakanını veya onun yetkili temsilcisini; ve
- ii) Endonezya'da, Maliye Bakanını veya onun yetkili temsilcisini;
- ifade eder;

j) "Uluslararası Trafik" terimi, bir Akit Devletin bir teşebbüsü tarafından yalnızca diğer Akit Devletin sınırları içinde gerçekleştirilen gemi veya uçak işletmeciliği hariç, gemi veya uçak işletilerek yapılan herhangi bir taşımacılığı ifade eder.

2. Bir Akit Devletin bu Anlaşmayı uygulaması bakımından, Anlaşmada tanımlanmamış herhangi bir terim, melin aksini öngörmedikçe, bu Anlaşmaya konu teşkil eden vergilerin yer aldığı Devletin mevzuatında öngörülen anlamı taşır.

Madde 4

MUKİM

1. Bu Anlaşmanın amaçları bakımından, "bir Akil Devletin mukimi" terimi, o Devletin mevzuatı gereğince ev, ikametgah, kayıtlı merkez, karuni merkez, yönetim yeri veya benzer yapıda diğer herhangi bir kriter nedeniyle vergi mükellefi olan kişi anlamına gelir.

2. 1 inci fıkraya hükümleri dolayısıyla bir gerçek kişi her iki Akil Devlette de mukim olduğunda, bu kişinin durumu aşağıdaki kurallara göre belirlenecektir:

- a) Bu kişi, daimi olarak kalabileceği bir meskenin bulunduğu Devletin mukimi kabul edilecektir. Eğer bu kişinin her iki Devlette de daimi olarak kalabileceği bir meskeni varsa, bu kişi, kişisel ve ekonomik ilişkilerinin daha yakın olduğu Devletin bir mukimi olarak kabul edilecektir (hayati menfaatinin merkezi);
- b) Eğer kişinin hayati menfaatlerinin merkezinin yer aldığı Devlet saptanamazsa veya her iki Devlette de daimi olarak kalabileceği bir meskeni yoksa, bu kişi kalmayı adet edindiği evin bulunduğu Devletin bir mukimi olarak kabul edilecektir;
- c) Eğer kişinin her iki Devlette de kalmayı adet edindiği bir ev varsa veya her iki Devlette de böyle bir ev sözkonusu değilse, bu kişi, vatanı olduğu Devletin bir mukimi olarak kabul edilecektir;
- d) Eğer kişi her iki Devletin de vatanıysa veya her iki Devletin de vatanı değilse, Akil Devletlerin yetkili makamları sorunu karşılıklı anlaşmayla çözeceklerdir.

3. 1 inci fıkraya hükümleri dolayısıyla gerçek kişi dışındaki bir kişi her iki Akil Devletin de mukimi olduğunda, bu kişi kurumlaştığı (kayıtlı olduğu) yerin bulunduğu Devletin bir mukimi olarak kabul edilecektir.

Madde 5

İŞYERİ

1. Bu Anlaşmanın amaçları bakımından "işyeri" terimi, bir teşebbüsün işinin tamamen veya kısmen yürütüldüğü işe ilişkin sabit bir yer anlamına gelir.

2. "İşyeri" terimi özellikle şunları kapsamına alır:

a) Yönetim yeri;

b) Şube;

c) Büro;

d) Fabrika;

e) Atelye; ve

f) Maden ocağı, petrol veya doğal gaz kuyusu, taş ocağı veya doğal kaynakların çıkarıldığı diğer herhangi bir yer.

3. "İşyeri" terimi, aynı zamanda:

a) Akil Devletlerden birinde 6 ayı aşan bir süre devam eden bir inşaat şantiyesi, yapım, kurma veya montaj projesi veya bunlarla ilgili gözetim faaliyetlerini,

b) Bir teşebbüs tarafından, bu amaçla işe alınan hizmetli veya diğer personel kullanılarak ifa edilen ve herhangi bir 12 aylık dönemde ülke içinde (aynı veya bağlı proje için) toplam 183 gün veya daha fazla süren danışmanlık hizmetleri de dahil hizmetleri

kapsamaktadır.

4. Bu maddenin daha önceki hükümleri ile bağlı kalınmaksızın, "işyeri" teriminin aşağıdaki hususları kapsamadığı kabul edilecektir:

a) Teşebbüs olanaklarının, yalnızca teşebbüse ait malların veya ticari eşyanın depolanması veya teşhiri amacıyla kullanılması;

b) Teşebbüse ait mal veya ticari eşya stoklarının yalnızca depolama veya teşhir amacıyla elde tutulması;

c) Teşebbüse ait mal veya ticari eşya stoklarının yalnızca bir başka teşebbüse işletilmesi amacıyla elde tutulması;

d) İşe ilişkin sabit bir yerin yalnızca teşebbüs için mal veya ticari eşya satın alma veya bilgi toplama amacıyla elde tutulması;

- e) İŖe iliŖkin sabit bir yerin teŖebbüsü için yalnızca hazırlayıcı veya yardımcı karakter taŖıyan diğerk herhangi bir iŖin yapılması amacıyla elde tutulması;
- f) İŖe iliŖkin sabit bir yerin, yalnızca a) ile e) bentlerinde bahsedilen faaliyetlerin bir veya birkaçını bir arada icra etmek için elde tutulması; ancak, bu faaliyetlerin bir arada icra edilmesi sonucunda kendini gsteren toplu faaliyetin hazırlayıcı veya yardımcı karakterde olması Ŗarttır.

5. 1 inci ve 2 nci fıkraların htkimleriyle bağlı kalınmaksızın, bir kiŖi - 6 ncı fıkranın uygulanacağı bağımsız nitelikteki bir acente dıŖında - bir Akit Devlette diğerk Akit Devletin bir teŖebbüsü adına hareket ederse, bu teŖebbüs ilk bahsedilen Devlette, bu kiŖinin teŖebbüs için gerekleŖtirdiėi her turlü faaliyet dolayısıyla bir iŖyerine sahip kabul edilecektir. Eğer bu kiŖi:

- a) O Devlette teŖebbüs adına mukavele akdetme yetkisine sahip olur ve bu yetkisini mutaden kullanırsa, söz konusu faaliyetler 4 uncu fıkrada belirtilenlerle sınırlı olmadıkça iŖyerinin varlığı kabul edilecektir; ancak, anılan fıkra htkmü çerçevesinde iŖe iliŖkin sabit bir yerden yurtdulen faaliyetler bu yeri bir iŖyeri haline getirmeyecektir; veya
- b) Böyle bir yetkisi olmamasına rağmen, teŖebbüs adına dzenli olarak sevk ettiği mallardan veya ticari eŖyadan ilk bahsedilen Devlette mutaden mal veya ticari eŖya stoku bulundurursa, iŖyerinin varlığı kabul edilecektir.

6. Bir teŖebbüs, bir Akit Devlette iŖlerini yalnızca bir simsar, bir genel komisyon acentesi veya bağımsız statude diğerk herhangi bir acentle vasıtasıyla yurtdulduğu için, bu Devlette bir iŖyerine sahip kabul olunmayacaktır; Ŗu kadar ki, bu kiŖilerin kendi iŖlerine olağan Ŗekilde devam etmeleri Ŗarttır.

7. Bir Akit Devletin mukimi olan bir Ŗirket, diğerk Akit Devletin mukimi olan veya bu diğerk Devlette ticari faaliyette bulunan bir Ŗirketi kontrol eder ya da onun tarafından kontrol edilirse (bir iŖyeri vasıtasıyla veya diğerk bir Ŗekilde) bu Ŗirketterden herhangi biri diğerk için bir iŖyeri oluŖturmayacaktır.

Madde 6

GAYRİMENKUL VARLIKLARDAN ELDE EDİLEN GELİR

1. Bir Akit Devlet mukiminin diğler Akit Devlelle bulunan gayrimenkul varlıklardan elde ettiği gelir (tarım veya ormancılıktan elde edilen gelir dahil), bu diğler Devlelle vergilendirilebilir.

2. "Gayrimenkul varlık" terimi, sözkonusu varlığın bulunduğu Akit Devletin mevzuatına göre tanımlanacaktır. Terim her halükarda, gayrimenkul varlığa müteferri varlıkları, tarım ve ormancılıkta kullanılan araçları ve hayvanları (balık üretim ve yetiştiriciliği dahil), özel hukuk hükümlerinin uygulanacağı gayrimenkul mülkiyetine ilişkin hakları, gayrimenkul intifa haklarını ve maden ocaklarının, kaynakların ve diğler doğal kaynakların işletilmesi veya işletme hakkı karşılığında doğan sabit ya da değişken ödemeler üzerindeki hakları kapsayacak; gemiler, vapurlar ve uçaklar gayrimenkul varlık olarak kabul edilmeyecektir.

3. 1 inci fıkraya hükümleri, gayrimenkul varlığın doğrudan kullanımından, kiralanmasından veya diğler herhangi bir şekilde kullanımından elde edilen gelire uygulanacaktır.

4. 1 inci ve 3 üncü fıkraların hükümleri aynı zamanda, bir teşebbüsün gayrimenkul varlıklardan elde ettiği gelir ile serbest meslek faaliyetlerinin icrasında kullanılan gayrimenkul varlıklardan elde edilen gelire de uygulanacaktır.

Madde 7

TİCARİ KAZANÇLAR

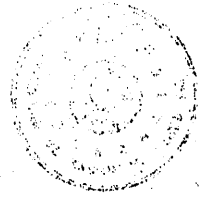
1. Bir Akit Devlet teşebbüsüne ait kazanç, sözkonusu teşebbüs diğer Akit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunmadıkça, yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir. Eğer teşebbüs yukarıda bahsedilen şekilde ticari faaliyette bulunursa, teşebbüsün kazançları bu diğer Devlette, sadece işyerine atfedilebilen miktarla sınırlı olmak üzere vergilendirilebilir.

2. 3 üncü fıkrâ hükümleri saklı kalmak üzere, bir Akit Devlet teşebbüsü diğer Akit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunursa, bu takdirde bu işyerine, her iki Akit Devlette de aynı veya benzer koşullar altında, aynı veya benzer faaliyetlerde bulunan, tamamen ayrı ve bağımsız bir teşebbüs olsaydı ve işyerini oluşturduğu teşebbüsten tamamen bağımsız nitelik kazansaydı, ne kazanç elde edecek ise aynı miktarda bir kazanç atfedilecektir.

3. İşyerinin kazancı belirlenirken, işyerinin bulunduğu Devlette veya başka yerde yapılan, yönetim ve genel idare giderlerini de kapsamına alan, işyerinin amaçlarına uygun düşen giderlerin indirilmesine müsaade edilecektir. Bununla beraber işyerinin, ana merkezin veya yurt dışında bulunan diğer işyerlerinin zarar ve giderlerine katılmasına ve aynı şekilde işyeri tarafından teşebbüsün ana merkezine veya diğer işyerlerine yapılan gayrimaddî hak bedeli, faiz, komisyon ve diğer benzeri ödemelerin gider olarak indirilmesine müsaade edilmeyecektir.

4. İşyerine, bu işyeri tarafından teşebbüs adına yalnızca mal veya ticari eşya satın alınması dolayısıyla herhangi bir kazanç atfedilmeyecektir.

5. Kazanç, bu Anlaşmanın diğer maddelerinde ayrı olarak düzenlenen gelir unsurlarını da kapsamına aldığıında, o maddelerin hükümleri bu madde hükümlerinden etkilenmeyecektir.

Madde 8

GEMİCİLİK VE HAVA TAŞIMACILIĞI

1. Bir Akit Devlet teşebbüsünün uluslararası trafikte gemi veya uçak işletmeciliğinden elde ettiği kazanç, yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir.

2. Bu maddenin amaçları bakımından, bir Akit Devlet teşebbüsünün uluslararası trafikte gemi veya uçak işletmeciliğinden elde ettiği kazançlar, 1 inci fıkra hükümlerinin uygulanacağı kazançların yanısıra arzi olarak elde edilmesi şartıyla, konteynerlerin kullanımından veya bakımından elde edilen kazançları da kapsayacaktır.

3. Bu maddenin 1 inci fıkra hükümleri aynı zamanda, bir ortaklığa, bir bağlı işletmeye veya uluslararası işletilen bir acenteye iştirak dolayısıyla elde edilen kazançlara da uygulanacaktır.

Madde 9

BAĞIMLI TEŞEBBÜSLER

1. a) Bir Akit Devlet teşebbüsü, doğrudan veya dolaylı olarak diğer Akit Devlet teşebbüsünün yönetim, kontrol veya sermayesine katıldığında, veya
- b) Aynı kişiler doğrudan veya dolaylı olarak bir Akit Devlet teşebbüsünün ve diğer Akit Devlet teşebbüsünün yönetim, kontrol veya sermayesine katıldığında

ve her iki halde de, iki teşebbüs arasındaki ticari veya mali ilişkilerde oluşan veya empoze edilen koşullar, bağımsız teşebbüsler arasında oluşması gereken koşullardan farklılaştığında, bu teşebbüslerden birisinde olması gereken, fakat bu koşullar dolayısıyla kendini göstermeyen kazanç, o teşebbüsün kazancına eklenebilir ve buna göre vergilendirilebilir.

2. Bir Akit Devletin kendi teşebbüslerinden birinin kazancına dahil ettiği ve vergilediği kazanç, diğer Akit Devletle vergilendirilen bu diğer Devlet teşebbüslerinden birinin de kazancını içerebilir. Aynı zamanda, bu ilk bahsedilen Devletin kavradığı kazanç, bildirilen kazanç olmayıp, bağımsız teşebbüsler arasında oluşacak ilişkiler gözönünde tutularak, sonradan bu ilk bahsedilen Devletçe yürütülen hesaplamalar sonucunda belirlenen kazanç olabilir. Böyle bir durum kendini gösterdiğinde, eğer diğer Devlet bu düzelmelerin hukuki olduğu kanaatine varırsa, sözkonusu kazanç üzerinden alınan verginin miktarında gerekli düzeltmeleri yapmak durumundadır. Bu düzeltme yapılırken, bu Anlaşmanın diğer hükümleri gözönünde tutulacak ve gerektiğinde Akit Devletlerin yetkili makamları birbirlerine danışacaklardır.

Madde 10

TEMETTÜLER

1. Bir Akit Devletin mukimi olan bir şirket tarafından diğer Akit Devletin bir mukimine ödenen temettüleri, bu diğer Devletle vergilendirilebilir.

2. Bununla beraber, sözkonusu temettüler, aynı zamanda temettüyü ödeyen şirketin mukim olduğu Akit Devletle ve bu Devletin mevzuatına göre de vergilendirilebilir; ancak, temettüyü elde eden temettünün gerçek lehdarı ise, bu şekilde alınacak vergi aşağıdaki oranları aşmayacaktır:

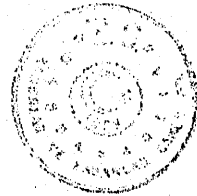
a) Temettünün gerçek lehdarı, temettü ödeyen şirketin sermayesinin doğrudan doğruya en az yüzde 25'ini elinde tutan bir şirket ise (ortaklıklar hariç) gayrisafi temettü tutarının yüzde 10'u;

b) Tüm diğer durumlarda gayrisafi temettü tutarının yüzde 15'i.

3. Bu maddede kullanılan "temettü" terimi, hisse senetlerinden, intifa senetlerinden veya intifa haklarından, kurucu hisse senetlerinden veya alacak niteliğinde olmayıp kazançta katılmayı sağlayan diğer haklardan elde edilen gelirler ile dağıtım yapan şirketin mukim olduğu Devletin mevzuatına göre, vergileme yönünden hisse senetlerinden elde edilen gelirle aynı muameleyi gören diğer şirket haklarından elde edilen gelirler ile yatırım fonu ve yatırım ortaklığından elde edilen gelirleri ifade eder.

4. Diğer Akit Devletle yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunan bir Akit Devlet şirketinin kazancı, 7 nci maddeye göre vergilendirildikten sonra, kalan kısım işyerinin bulunduğu Akit Devletle ve bu maddenin 2 fıkrasına uygun olarak vergilendirilebilir.

5. Bir Akit Devlet mukimi olan temettünün gerçek lehdarı, temettüyü ödeyen şirketin mukim olduğu diğer Akit Devletle yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunursa veya bir Türkiye mukimi Endonezya'da yer alan bir sabit yer vasıtasıyla serbest meslek faaliyetinde bulunursa ve sözkonusu temettü elde edilmiş olayı ile bu işyeri veya sabit yer arasında önemli bir bağ bulunmaktaysa, 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleri uygulanmayacaktır. Bu durumda olayına göre, 7 nci veya 14 üncü madde hükümleri uygulanacaktır.

Madde 11

FAİZ

1. Bir Akit Devlele doğan ve diğer Akit Devletin bir mukimine ödenen faiz, bu diğer Devlele vergilendirilebilir.

2. Bununla beraber bu faiz, elde edildiği Akit Devlele ve o Devletin mevzuatına göre de vergilendirilebilir; ancak faizi elde eden faizin gerçek lehdarı ise, bu şekilde alınacak vergi, faizin gayrisafi tutarının yüzde 10'unu aşmayacaktır. Akit Devletlerin yetkili makamları, bu sınırlamanın uygulanma biçimini karşılıklı anlaşma yoluyla belirleyeceklerdir.

3. 2 nci fıkra hükümlerine bakılmaksızın:

a) Endonezya'da doğan ve Türkiye Hükümetine veya Türkiye Merkez Bankasına (Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası) veya Türk Eximbank'a (Türkiye İhracat Kredi Bankası A.Ş.) ödenen faizler Endonezya vergisinden muaf tutulacaktır.

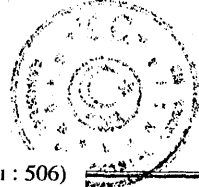
b) Türkiye'de doğan ve Endonezya Hükümetine veya Endonezya Bankasına (Merkez Bankası) ödenen faizler Türk vergisinden muaf tutulacaktır.

4. Bu maddede kullanılan "faiz" terimi, ipotek garantisine bağlı olsun olmasın veya borçlunun kazancına katılma hakkını tanısın tanınmasın, her nevi alacaktan doğan gelirleri ve özellikle vadeli ödeme satışları dolayısıyla alınan faizler dahil olmak üzere, devlet tahvillerinden, tahvillerden veya bonolardan elde edilen gelirleri ifade eder.

5. Bir Akit Devlet mukimi olan faizin gerçek lehdarı, faizin elde edildiği diğer Akit Devlele yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunursa veya bir Türkiye mukimi Endonezya'da yer alan sabit bir yer vasıtasıyla serbest meslek faaliyetinde bulunursa ve sözkonusu faizin ödendiği alacak ile bu işyeri veya sabit yer arasında önemli bir bağ bulunmaktaysa, 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleri uygulanmayacaktır. Bu durumda olayına göre, 7 nci veya 14 üncü madde hükümleri uygulanacaktır.

6. Bir Devletin kendisi, politik alt bölümü, mahalli idaresi veya mukimi tarafından ödenen faizin, o Akit Devlele elde edildiği kabul olunacaktır. Bununla beraber, faiz ödeyen kişi, bir Akit Devletin mukimi olsun veya olmasın, bir Akit Devlele faiz ödemeye neden olan borç-alacak ilişkisiyle bağlantılı bir işyerine veya sabit yere sahip olduğunda ve faiz bu işyeri veya sabit yerden kaynaklandığında, sözkonusu faizin işyerinin veya sabit yerin bulunduğu Devlele elde edildiği kabul olunacaktır.

7. Alacak karşılığında ödenen faizin miktarı, ödeyici ile gerçek lehdar arasında veya her ikisi ile bir başka kişi arasında var olan özel ilişki nedeniyle, böyle bir ilişkinin olmadığı durumlarda ödeyici ve lehdar arasında kararlaştırılacak miktarı aştığında, bu madde hükümleri yalnızca en son bahsedilen miktara uygulanacaktır. Bu durumda ödemelerin ilave kısmı, bu Anlaşmanın diğer hükümleri de dikkate alınarak, her bir Akit Devletin mevzuatına göre vergilendirilecektir.

Madde 12

Gayrimaddi Hak Bedelleri

1. Bir Akit Devlette doğan ve diğer Akit Devletin bir mukimine ödenen gayrimaddi hak bedelleri, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bununla beraber, sözkonusu gayrimaddi hak bedelleri, elde edildikleri Akit Devlette ve o Devletin mevzuatına göre de vergilendirilebilir; ancak, gayrimaddi hak bedeli elde eden gayrimaddi hak bedelinin gerçek lehdarı ise, bu şekilde alınacak vergi gayrimaddi hak bedelinin gayrisafi tularının yüzde 10' unu aşmayacaktır. Akit Devletlerin yetkili makamları, bu sınırlamanın uygulanma biçimini karşılıklı anlaşma yoluyla belirleyeceklerdir.

3. Bu maddede kullanılan "gayrimaddi hak bedelleri" terimi, sinema filmleri ile radyo ve televizyon yayınlarında kullanılan kayıtlar dahil olmak üzere, edebî, sanatsal veya bilimsel her nevi telif hakkının, her nevi patentin, alametî farikanın, desen veya modelin, planın, gizli formül veya üretim yönteminin kullanımı veya kullanım hakkı veya sınai, ticari veya bilimsel teşhizat ile sınai, ticari veya bilimsel tecrübeye dayalı bilgi birikiminin kullanımı veya kullanma hakkı karşılığında yapılan her türlü ödemeleri kapsar.

4. Bir Akit Devlet mukimi olan gayrimaddi hak bedelinin gerçek lehdarı, sözkonusu bedelin elde edildiği diğer Akit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunursa veya bir Türkiye mukimi, Endonezya'da yer alan sabit bir yer vasıtasıyla serbest meslek faaliyetinde bulunursa ve sözkonusu bedelin ödendiği hak veya varlık ile bu işyeri veya sabit yer arasında önemli bir bağ bulunmaktaysa, 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleri uygulanmayacaktır. Bu durumda olayına göre, 7 nci veya 14 üncü madde hükümleri uygulanacaktır.

5. Bir Devletin kendisi, politik alt bölümü, mahalli idaresi veya mukimi tarafından ödenen gayrimaddi hak bedelinin, o Akit Devlette elde edildiği kabul olunacaktır. Bununla beraber, gayrimaddi hak bedelini ödeyen kişi, bir Akit Devletin mukimi olsun veya olmasın, bir Akit Devlette gayrimaddi hak bedelini ödemeye neden olan hak veya varlık ile bağlantılı bir işyerine veya sabit yere sahip olduğunda ve gayrimaddi hak bedeli bu işyeri veya sabit yerden kaynaklandığında, sözkonusu gayrimaddi hak bedelinin, işyerinin veya sabit yerin bulunduğu Akit Devlette elde edildiği kabul olunacaktır.

6. Kullanım, hak veya bilgi karşılığında ödenen gayrimaddi hak bedelinin miktarı, ödeyici ile gerçek lehdar arasında veya her ikisi ile bir başka kişi arasında var olan özel ilişki nedeniyle, böyle bir ilişkinin olmadığı durumlarda ödeyici ve gerçek lehdar arasında kararlaştırılacak miktarı aştığında, bu madde hükümleri yalnızca en son bahsedilen miktara uygulanacaktır. Bu durumda ödemelerin ilave kısmı, bu Anlaşmanın diğer hükümleri de dikkate alınarak, her bir Akit Devletin mevzuatı uyarınca vergilendirilecektir.

Madde 13

SERMAYE DEĞER ARTIŞ KAZANÇLARI

1. Bir Akit Devlet mukimince, diğer Akit Devlette yer alan ve 6 ncı maddede belirtilen gayrimenkul varlıkların elden çıkarılmasından sağlanan kazançlar, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bir Akit Devlet teşebbüsünün diğer Akit Devlette sahip olduğu bir işyerinin ticari varlığına dahil menkul varlıkların veya bir Akit Devlet mukiminin diğer Akit Devlette serbest meslek faaliyeti icra etmek üzere kullandığı bir sabit yere ait menkul varlıkların elden çıkarılmasından doğan kazançlar, bu işyerinin (yalnız veya tüm teşebbüsle birlikte) veya sabit yerin elden çıkarılmasından doğan kazanç da dahil olmak üzere bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

3. Bir Akit Devlet mukimince, uluslararası trafikte işletilen gemi veya uçakların veya sözkonusu gemi veya uçakların işletilmesiyle ilgili menkul varlıkların elden çıkarılmasından sağlanan kazançlar yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir.

4. 1, 2 ve 3 üncü fıkralarda belirtilenlerin dışında kalan varlıkların elden çıkarılmasından doğan kazançlar, yalnızca elden çıkarılanın mukim olduğu Akit Devlette vergilendirilebilecektir. Bununla birlikte, bir önceki cümlede bahsedilen ve diğer Akit Devletten elde edilen sermaye değer artış kazançları, iktisap ve elden çıkarma arasındaki süre bir yılı aşmadığı takdirde diğer Akit Devlette vergilendirilebilecektir.

Madde 14

SERBEST MESLEK FAALİYETLERİ

1. Bir Akit Devlet mukiminin, serbest meslek faaliyetleri veya bağımsız nitelikteki diğer faaliyetler dolayısıyla elde ettiği gelir, bu kişi diğer Akit Devlette faaliyetlerini icra etmek için sürekli kullanabileceği sabit bir yere sahip olmadıkça veya herhangi bir 12 aylık dönemde toplam 183 gün veya daha fazla sürelerde diğer Devlette bulunmadıkça, yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir. Eğer kişi böyle bir sabit yere sahip ise veya yukarıda belirtilen süre veya sürelerde bu diğer Devlette bulunursa, gelir, yalnızca bu sabit yere atfedilen veya bu diğer Devlette yukarıda belirtilen süre veya sürelerde elde edilenlerle sınırlı olmak üzere bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. "Serbest meslek faaliyetleri" terimi, özellikle bağımsız olarak yürütülen bilimsel, edebi, sanatsal, eğitici veya öğretici faaliyetleri, bunun yanısıra doktorların, avukalların, mühendislerin, mimarların, dişçilerin ve muhasebecilerin bağımsız faaliyetlerini kapsamına alır.

Madde 15

BAĞIMLI FAALİYETLER

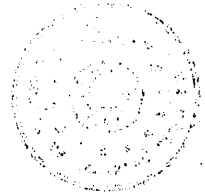
1. 16, 18, 19 ve 20 nci maddelerin hükümleri saklı kalmak üzere, bir Akil Devlet mukiminin bir hizmet dolayısıyla elde ettiği ücret, maaş ve diğer benzeri ödemeler, bu hizmet diğer Akil Devlette ifa edilmedikçe, yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir. Hizmet diğer Devlette ifa edilirse, buradan elde edilen sözkonusu gelir bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. 1 inci fıkraya hükümlerine bakılmaksızın, bir Akil Devlet mukiminin diğer Akil Devlette ifa ettiği bir hizmet dolayısıyla elde ettiği gelir, eğer:

- a) Gelir elde eden kişi, diğer Devlette herhangi bir 12 aylık dönemde bir yada bir kaç seferde toplam 183 günü aşmamak üzere kalırsa; ve
- b) Ödeme, diğer Devletin mukimi olmayan bir işveren tarafından veya böyle bir işveren adına yapılırsa; ve
- c) Ödeme, işverenin diğer Devlette sahip olduğu bir işyeri veya sabit yerden yapılmazsa

yalnızca ilk bahsedilen Devlette vergilendirilecektir.

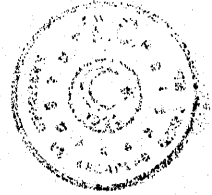
3. Bu maddenin bundan önceki hükümlerine bakılmaksızın, bir Akil Devlet teşebbüsünün uluslararası trafikte işlettiği bir gemi veya uçakta ifa edilen bir hizmet dolayısıyla elde edilen gelir, yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir.

Madde 16

MÜDÜRLERE YAPILAN ÖDEMELER:

Bir Akit Devlet mukimnin, diğcr Akit Devletin mukimi olan bir şirketin yönetim kurulu üyesi olması dolayısıyla elde ettiği ücret ve diğcr benzeri ödemeler, bu diğcr Devlette vergilendirilebilir.

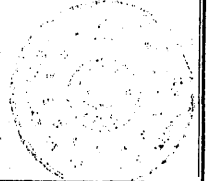
Madde 17

SANATÇI VE SPORCULAR

1. 14 üncü ve 15 inci maddelerin hükümlerine bakılmaksızın, bir Akit Devlet mukimi olan tiyatro, sinema, radyo veya televizyon sanatçısının, bir müzisyen veya bir sporcunun diğer Akit Devlette icra ettiği bu nitelikteki şahsi faaliyetleri dolayısıyla elde ettiği gelir, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bir sanatçının ya da sporcunun icra ettiği bu nitelikteki faaliyetlerden doğan gelir, sanatçının veya sporcunun kendisine değil de bir başkasına yönelirse, bu gelir 7, 14 ve 15 inci maddelerin hükümleriyle bağlı kalınmaksızın, sanatçı ya da sporcunun faaliyetlerinin icra edildiği Akit Devlette vergilendirilebilir.

3. Bir sanatçı veya sporcunun bir Akit Devlette icra ettiği faaliyetlerden elde ettiği gelir, bu Devlete yapılan ziyaretin tamamının veya önemli bir bölümünün diğer Akit Devletin, politik alt bölümünün veya mahalli idaresinin kamusal fonlarından desteklenmesi halinde, bu Devlette vergiden muaf tutulacaktır.

Madde 18

EMEKLİ MAAŞLARI

1. 19 uncu maddenin 2 nci fıkrası hükümleri saklı kalmak üzere, Akit Devletlerden birinin bir mukimine diğer Akit Devlette icra ettiği geçmiş çalışmalarının veya hizmetlerinin karşılığında bu diğer Akit Devletteki bir kaynaktan ödenen emekli maaşları ve benzeri diğer ödemeler ile bu kişiye sözkonusu kaynaktan yapılan herhangi bir düzenli ödeme bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Uğranılan şahsi zararları tazmin etmek üzere, bir Akit Devlet veya politik alt bölümü tarafından ödenen emekli maaşları ve sağlanan ömür boyu gelirler ile yapılan diğer devamlı veya arzi ödemeler, bu Devlette vergilendirilebilir.

3. "Düzenli ödeme" terimi, para veya parayla ölçülebilir bir menfaat karşılığında tam ve yeterli ödemede bulunma taahhüdüne bağlı olarak, ömür boyu veya belirli ya da belirlenebilir bir süre, belirli zamanlarda düzenli olarak ödenecek toplam meblağı ifade eder.

Madde 19

KAMU HİZMETİ

1. a) Bir Akit Devlete, politik alt bölümüne veya mahalli idaresine bir gerçek kişi tarafından verilen hizmetler karşılığında bu Devlet, alt bölüm veya idare tarafından yapılan, emekli maaşı dışında kalan ödemeler yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir.
- b) Bununla birlikte, bu hizmet diğer Devlette sunulduğunda ve gerçek kişi bu Devletin bir mukimi olduğunda, sözkonusu ödemeler yalnızca bu diğer Akit Devlette vergilendirilecektir. Ancak bu kişinin:
 - i) Bu Devletin bir vatandaşı olması; veya
 - ii) Yalnızca bu hizmeti ifa etmek için bu Devletin bir mukimi durumuna geçmemiş olmasızorunludur.
2. a) Bir Akit Devlete, politik alt bölümüne veya mahalli idaresine bir gerçek kişi tarafından verilen hizmetler karşılığında bu Devlet, alt bölüm veya idare tarafından veya bunlarca oluşturulan fonlardan ödenen emekli maaşları, yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir.
- b) Bununla birlikte, sözkonusu gerçek kişinin bu Devletin bir mukimi ve vatandaşı olması halinde, sözkonusu emekli maaşı yalnızca bu diğer Devlette vergilendirilecektir.
3. Bir Akit Devlet, politik alt bölüm veya mahalli idare tarafından yürütülen ticari faaliyetlerle bağlantılı hizmetler karşılığında sağlanan maaş, ücret ve diğer benzeri ödemeler ile emekli maaşlarına 15, 16 ve 18 inci maddelerin hükümleri uygulanacaktır.

Madde 20

ÖĞRETMENLER VE ÖĞRENCİLER

1. Bir Akit Devletin vatandaşı olan ve diğer Akit Devlette yalnızca öğrenim veya mesleki eğitim amacıyla bulunan bir öğrenciye veya stajyere, geçim, öğrenim veya mesleki eğitimlerini sağlayabilmeleri için bu diğer Devletin dışındaki kaynaklardan yapılan ödemeler, bu diğer Devlette vergilendirilmeyecektir.

2. Aynı şekilde, bir Akit Devletin vatandaşı olan ve diğer Akit Devlette kesintisiz iki yılı aşmayan bir süre veya süreler için, öğretim veya bilimsel araştırma yapmak amacıyla bulunan bir öğretmen veya öğretim üyesinin, öğretim veya araştırma karşılığında kişisel hizmetleri dolayısıyla bu diğer Devletin dışındaki kaynaklardan elde ettiği gelirler, bu diğer Devlette vergiden istisna edilecektir.

3. Bir Akit Devletin vatandaşı olup, diğer Akit Devlette öğrenimi veya mesleği ile ilgili uygulama alışkanlıkları kazanmak üzere bir takvim yılı içinde 183 günü aşmayacak süre veya sürelerde hizmet ifa eden bir öğrenci veya stajyerin elde ettiği ücretler, bu diğer Devlette vergilendirilmeyecektir.

Madde 21

DİĞER GELİRLER

Bir Akit Devlet mukiminin, bu Anlaşmanın daha önceki maddelerinde açıkça belirtilmeyen gelir unsurları, yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir. Ancak sözkonusu gelir diğer Akit Devletin kaynaklarından elde edilirse, bu gelir, aynı zamanda bu diğer Devlette de vergilendirilebilir.

Madde 22

ÇİFTE VERGİLENDİRMENİN ÖNLENMESİ

1. Türkiye mukimleri için çifte vergilendirme aşağıdaki şekilde önlenecektir:

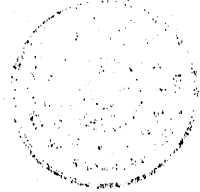
a) Bir Türkiye mukimi, (b) bendinde kavranan gelirler hariç olmak üzere, bu Anlaşma hükümlerine göre, Endonezya'da vergilendirilebilir bir gelir elde ettiğinde, Türkiye, bu geliri vergiden muaf tutacak; ancak, bu kişinin geriye kalan gelirine ilişkin vergiyi hesaplarken, muaf tutulan geliri vergiden muaf değilmiş gibi dikkate alarak bir vergi oranı uygulayabilecektir.

b) Bir Türkiye mukimi, bu Anlaşmanın 10,11 ve 12 nci maddeleri ile 13 üncü maddesinin 4 üncü fıkrasına göre Endonezya'da vergilendirilebilir bir gelir elde ettiğinde, Türkiye, bu kişinin gelirine isabet eden vergiden, Endonezya'da ödenen verginin mahsubuna müsaade edecektir.

Bununla birlikte sözkonusu mahsup, Endonezya'da vergilendirilebilir gelir için, mahsuptan önce hesaplanan vergi miktarını aşmayacaktır.

2. Endonezya mukimleri için çifte vergilendirme aşağıdaki şekilde önlenecektir:

Bir Endonezya mukiminin, bu Anlaşma hükümlerine göre, Türkiye'de elde ettiği gelirleri dolayısıyla Türkiye'de gelir üzerinden ödediği vergi tutarı, bu mukimin Endonezya'da ödeyeceği vergiden mahsup edilecektir. Bununla birlikte mahsup miktarı, sözkonusu gelir için Endonezya vergi kanunlarına ve düzenlemelerine göre hesaplanan vergi miktarını aşmayacaktır.

Madde 23

AYRIM YAPILMAMASI

1. Bir Akit Devletin vatandaşları, diğer Akit Devlette, bu diğer Devletin vatandaşlarının aynı koşullarda karşı karşıya kaldıkları veya kalabilecekleri vergilemeden ve buna bağlı mükellefiyetlerden, özellikle mukimlik açısından, değişik veya daha ağır bir vergilemeye ve buna bağlı mükellefiyetlere tabi tutulmayacaklardır.

2. 10 uncu maddenin 4 üncü fıkrası hükümleri saklı kalmak üzere, bir Akit Devlet teşebbüsünün diğer Akit Devlette sahip olduğu bir işyeri, diğer Devlette bu diğer Devletin aynı faaliyetleri yürüten teşebbüslerine göre daha az lehe bir vergileme ile karşı karşıya kalmayacaktır.

3. Bir Akit Devletin, diğer Akit Devletin bir veya bir kaç mukimi tarafından doğrudan doğruya veya dolaylı olarak, kısmen veya tamamen sermayesine sahip olunan veya kontrol edilen teşebbüsleri, ilk bahsedilen Devlette, bu Devletin benzeri teşebbüslerinin tabi oldukları veya olabilecekleri vergilemeden ve buna bağlı mükellefiyetlerden değişik veya daha ağır bir vergilemeye ve buna bağlı mükellefiyetlere tabi tutulmayacaklardır.

4. Bu hükümler, bir Akit Devletin kendi mukimlerine şahsi veya ailevi durumları dolayısıyla uyguladığı şahsi indirimleri, vergi ve matrah indirimlerini diğer Akit Devlet mukimlerine de uygulama zorunda olduğu yönünde anlaşılacaktır.

Madde 24

KARŞILIKLI ANLAŞMA USULÜ

1. Bir Akit Devlet mukimi, Akit Devletlerden birinin veya her ikisinin işlemlerinin kendisi için bu Anlaşmanın hükümlerine uygun düşmeyen bir vergileme yarattığı veya yaratacağı kanaatine vardığında, bu Devletlerin iç mevzuatlarında öngörülen müracaat usulleriyle bağlı kalmaksızın, durumu mukimi olduğu Akit Devletin yetkili makamına veya durumu 23 üncü maddenin 1 inci fıkrasına uygun düşerse, valandaşı olduğu Akit Devletin yetkili makamına arzedebilir.

2. Söz konusu yetkili makam, itirazı haklı bulmakla beraber kendisi tatminkar bir çözüme ulaşamadığı takdirde, bu Anlaşmaya ters düşen bir vergilemeyi önlemek amacıyla, diğer Akit Devletin yetkili makamıyla karşılıklı anlaşmaya gayret sarfedecektir.

3. Akit Devletlerin yetkili makamları, bu Anlaşmanın yorumundan veya uygulanmasından kaynaklanan her türlü güçlüğü veya tereddütü karşılıklı anlaşmayla çözmek için gayret göstereceklerdir. Yetkili makamlar aynı zamanda, Anlaşmada ele alınmayan durumlardan kaynaklanan çifte vergilendirmenin ortadan kaldırılması için de birbirlerine danışabilirler.

4. Akit Devletlerin yetkili makamları, bundan önceki fıkralarda belirtilen hususlarda anlaşmaya varabilmek için birbirleriyle doğrudan doğruya haberleşebilirler. Yetkili makamlar, bu maddede belirtilen karşılıklı anlaşma prosedürünün uygulanması için ikili prosedürleri, şartları, metot ve teknikleri istişareler yoluyla geliştireceklerdir.

Madde 25

BİLGİ DEĞİŞİMİ

1. Akit Devletlerin yetkili makamları, bu Anlaşma hükümlerinin yürütülmesi için gerekli olan bilgileri veya Anlaşma ile uyumsuzluk göstermediği sürece, Anlaşma kapsamına giren vergiler ile ilgili Akit Devletlerin iç mevzuat hükümlerinin yürütülmesi için gerekli olan bilgileri değişime tabi tutacaklardır. Bir Akit Devlet tarafından alınan her türlü bilgi, o Devletin kendi iç mevzuatı çerçevesinde elde ettiği bilgiler gibi gizli tutulacak ve yalnızca bu Anlaşmada belirtilen vergilerin tahakkuk veya tahsili veya cebri icra ya da cezasıyla ve bu hususlardaki şikayet ve itirazlara bakmakla görevli kişi veya makamlara (adli makamlar ve idari kuruluşlar dahil) verilebilecektir. Bu kişi veya makamlar sözkonusu bilgileri yalnızca bu amaçlar doğrultusunda kullanacaklardır. Bu kişi veya makamlar sözkonusu bilgileri mahkeme duruşmalarında veya adli kararlar alınırken açıklayabilirler.

2. 1 inci fıkraya hükümleri, hiçbir surette bir Akit Devleti:

- a) Kendisinin veya diğer Akit Devletin mevzuatına veya idari uygulamalarına uymayacak idari önlemler alma;
- b) Kendisinin veya diğer Akit Devletin mevzuatı veya normal idari işlemleri çerçevesinde elde edilemeyen bilgileri sunma;
- c) Herhangi bir ticari, sınai, mesleki sırrı veya ticari işlemi aleni hale getiren bilgileri veya aleniyeti kamu düzenine aykırı düşen bilgileri verme

yükümlülüğü altına sokacak şekilde yorumlanmayacaktır.

Madde 26

DİPLOMAT HÜVİYETİNDEKİ MEMURLAR VE KONSOLOSLUK
MEMURLARI

Bu Anlaşma hükümleri, diplomat hüviyetindeki memurların ve konsolosluk memurlarının uluslararası hukukun genel kuralları ve özel anlaşma hükümleri uyarınca yararlandıkları mali ayrıcalıkları etkilemeyecektir.

Madde 27

YÜRÜRLÜĞE GİRME

1. Her bir Akit Devlet, bu Anlaşmanın yürürlüğe girmesi için kendi iç mevzuatında öngörülen işlemlerin tamamlandığını diğerine bildirecektir. Bu Anlaşma, bu bildirimlerden sonuncusunun alındığı tarihte yürürlüğe girecektir.

2. Bu Anlaşma hükümleri:

- a) Kaynakla tevkif edilen vergiler yönünden, bu Anlaşmanın yürürlüğe girdiği tarihi izleyen Ocak ayının birinci günü veya daha sonra ödenen veya mahsup edilen miktarlar için; ve
- b) Diğer vergiler yönünden, bu Anlaşmanın yürürlüğe girdiği tarihi izleyen Ocak ayının birinci günü veya daha sonra başlayan vergilendirme yılları için

hüküm ifade edecektir.

Madde 28

YÜRÜRLÜKTEN KALKMA

Bu Anlaşma, bir Akit Devlet tarafından feshedilinceye kadar yürürlükte kalacaktır. Herbir Akit Devlet, Anlaşmanın yürürlüğe girdiği tarihten sonraki beş yıllık bir sürenin bitiminden sonra başlayan herhangi bir takvim yılının sona ermesinden en az altı ay önce diplomatik yollardan yazılı fesih ihbarnamesi vermek suretiyle Anlaşmayı feshedebilir. Bu durumda Anlaşma:

- a) Kaynakta tevkif edilen vergiler yönünden, fesih ihbarnamesinin verildiği tarihi izleyen Ocak ayının birinci günü veya daha sonra ödenen veya mahsup edilen miktarlar için; ve
- b) Diğer vergiler yönünden, fesih ihbarnamesinin verildiği tarihi izleyen Ocak ayının birinci günü veya daha sonra başlayan vergilendirme yılları için

hüküm ifade etmeyecektir.

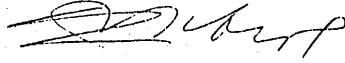
BU HUSUSLARI TEYİDEN, aşağıda imzaları bulunan tam yetkili temsilciler, bu Anlaşmayı imzaladılar ve mühürlerini vazedtiler.

Türk, Endonezya ve İngiliz dillerindeki nüshalarda, her üç metin de aynı derecede geçerli olmak üzere,.....tarihinde,.....da düzenlenmiştir. Metinler arasında farklılık olması halinde, İngilizce metin geçerli olacaktır.

TÜRKİYE CUMHURİYETİ
HÜKÜMETİ ADINA

ENDONEZYA CUMHURİYETİ
HÜKÜMETİ ADINA

PROTOKOL

Türkiye Cumhuriyeti ile Endonezya Cumhuriyeti arasında bugün sonuçlandırılan Geliş Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme ve Vergi Kaçakçılığını Engel Olma Anlaşmasının imzalanması sırasında, imzalayan taraflar, aşağıdaki hükümlerin Anlaşmanın ayrılmaz bir parçasını oluşturduğu hususunda anlaşmışlardır.

1. 5 inci Maddeye ilişkin olarak:

Teşebbüs olanaklarının yalnızca mal veya ticari eşyanın teslimi amacıyla kullanılması ve mal veya ticari eşya stoklarının yalnızca teslimi amacıyla elde tutulmasının, bu Anlaşmanın amaçları yönünden bir işyeri olarak kabul edilmeyeceği anlaşılmaktadır.

Bunun aksine, bu şekildeki düzenli teslim durumu ile teşebbüs adına hareket eden bağımsız statüdeki acente dışında, bir kişinin diğer Akit Devletle düzenli olarak mal veya ticari eşya stoku bulundurmaması durumunda, bu Anlaşmanın amaçları bakımından işyerinin varlığı kabul edilecektir.

2. 10 uncu Maddeye ilişkin olarak:

Bu maddenin 4 üncü fıkrâ hükümleri, Türkiye'de mukim olan bir kişi ile Endonezya Hükümeti, onun birimleri, ilgili devlet petrol veya gaz şirketi veya bunların herhangi bir tüzel kurumu arasında yapılan üretim paylaşım sözleşmesinde veya petrol ve gaz sektörü veya diğer madencilik sektörleriyle ilgili benzeri sözleşmelerde ihtilaf edilen hükümleri etkilemeyecektir.

3. 16 ncı Maddeye ilişkin olarak:

"Şirketin yönetim kurulu üyesi" terimi, bir Endonezya şirketinin genel müdürleri (anggota pengurus) ile denetçi müdürlerini (anggota dewan komisaris) de kapsayacaktır.

4. 24 üncü Maddeye ilişkin olarak:

Hizmet Ticareti Genel Anlaşmasının 22 nci maddesinin 3 üncü fıkrasının (Danışma) amaçları yönünden, Akit Devletler, bu fıkra ile bağlı kalmaksızın, bir tedbirin bu Anlaşma kapsamında yer alıp almadığı konusundaki her türlü ihtilafı, her iki Akit Devletin de rızası olması koşuluyla, bu fıkrada belirlendiği şekilde Hizmet Ticareti Konseyine götürebilir. Bu fıkranın yorumu ile ilgili her türlü tereddüt 24 üncü maddenin 3 üncü fıkrası çerçevesinde çözümlenecek veya bu yönleme göre uzlaşma sağlanamaması halinde, ihtilaf her iki Akit Devletin de kabul ettiği diğer herhangi bir yönleme göre çözümlenecektir.

BU HUSUSLARI TEYİDEN, aşağıda imzaları bulunan tam yetkili temsilciler, bu Protokolü imzaladılar ve mühürlerini vazediler.

Türk, Endonezya ve İngiliz dillerindeki nüshalarda, her üç metin de aynı derecede geçerli olmak üzere,tarhinde,da düzenlenmiştir. Metinler arasında farklılık olması halinde, İngilizce metin geçerli olacaktır.

TÜRKİYE CUMHURİYETİ
HÜKÜMETİ ADINA

ENDONEZYA CUMHURİYETİ
HÜKÜMETİ ADINA

